

நொனாட்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஆகஸ்ட்

0002

நேர் காணல்:

கலாநிதி

எம்.ந.நாகமான்

3

15/-

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

அன்புள்ள இலக்கிய ஏடுஞ்சங்களே.....

வணக்கம்.

'ஞானம்' சஞ்சிகைக்கு இலக்கிய ஆர்வலர்கள் தரும் ஊக்கம் பெரும் உற்சாகத்தை அளிக்கிறது. புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் ஞானம் சஞ்சிகையில் எழுதுவதற்கு ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து வளர்த்தெடுப்பதும் எமது முக்கிய பணியாக அமையும். ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒரு புதிய எழுத்தாளருக்கு இடமளிக்க எண்ணியுள்ளோம்.

'ஞானம்' சஞ்சிகையில் 'நேர்காணல்' பகுதிக்கு அதிக பக்கங்களை ஒதுக்குவதாக ஒரு பிரபல பத்திரிகையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும், எமக்கு வரும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் கடிதங்களைப் பார்க்கும்போது, நேர்காணல் பகுதி மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைவது புலனாகிறது. யாழ் நகரில் இருந்து எழுதிய ஒரு வாசகியின் கடிதத்தில், நேர்காணல் காணப்படுவரின் முகவரியையும் பிரசுரித்தால், வாசகர்கள் அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு தமது சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என எழுதியிருந்தார். ஞானம் சஞ்சிகையின் ஊடாகக் கருத்துப் பரிமாறல்கள் செய்யப்படும்போது, அது பரந்துபட்ட வாசகர்களுக்குப் பயனுள்ளதாகவும், நவீன இலக்கிய சிந்தனைகள் சுவைஞர்களிடையே பகிரப் படுவதற்கு வாய்ப்பாகவும் அமையும் என எண்ணுகிறோம். எனவே, நேர்காணல் வழங்கிய அறிஞர்களிடம் நீங்கள் கேட்க விரும்பும் கேள்விகளை ஞானம் சஞ்சிகைக்கு எழுதியனுப்புங்கள். பதில்களைப் பெற்றுப் பிரசுரிப்போம்.

நூல்களை மதிப்புரை செய்ய வேண்டி, எழுத்தாளர்கள் சிலர் தமது நூல்களை அனுப்பிவைத்துள்ளனர். இந்த இதழில் நூல் மதிப்புரை பகுதியினை ஆரம்பித்துள்ளோம். புதிதாக வெளிவரும் தரமான நூல்களைப் பற்றிய விமர்சனப் பாங்கான அறிமுகத்தை இதில் தருவதற்கு எண்ணியுள்ளோம்.

திருகோணமலை அன்பர்கள் சிலர் எம்முடன் தொடர்புகொண்டு ஞானம் முதற்காலாண்டு இதழ்கள் பற்றிய ஒரு கலந்துரையாடலைத் திருகோணமலையில் தாம் ஒழுங்குசெய்யப் போவதாகவும், அதில் ஞானம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும், ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களும் கலந்து கொள்ளவேண்டும் எனவும் பணித்துள்ளனர். இப்படியான அன்புக்கட்டளைகள் எமக்குப் பெரும் உற்சாகத்தை அளிக்கின்றன. தவறாது கலந்துகொள்வோம். - ஆசிரியர்

ஞானம்

ஒளி-01

சுடர்-03

**பகர்தலின்
மூலம்
வீரவும் ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

பிரதம ஆசிரியர்:
தி.ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர்கள்:
ந.பார்த்திபன்
ஞா.பாலச்சந்திரன்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடைபவர்கள்.

தொடர்புகளுக்கு.....

தி.ஞானசேகரன்

19/7, பேராதனை வீதி,
கண்டி.

தொ.பே. - 08-234755

077-306506

E-Mail-gnanams@kandyan.net

Fax 08-234755

உள்ளே.....

நேர்காணல் - 16

கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான்

சிறுகதை

பார்வதி - 04

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை

கட்டுரைகள்

கைலாசபதி பதித்த இலக்கியத் தடம்

- சில குறிப்புகள் - 09

வெனின் மதிவானம்

நான் பேச நினைப்பதெல்லாம் - 13

கலாநிதி துரை மனோகரன்

தமிழ்ஒளி வ.அ.இராசரத்தினம் - 24

ந.பார்த்திபன்

நூல் மதிப்புரை - 26

'கருக்கொண்ட மேகங்கள்'

கவிஞர் ஏ.இக்பால்

கவிதைகள்

மலர் ஏன் முள்ளானது? - 08

எஸ்.ஜெயா

நத்தைபோல் ஓடுங்கிவாழும்

நாட்கள் இனிமாறவேண்டும் - 15

லறீனா. ஏ. ஹக்

கேள்விகளும் இம்சைகளும் - 31

மேமன் கவி

ஞானம் மனித நேயத்தை அழைக்கிறது - 31

எம்.வை. எம். மீ ஆத்

தலவிருட்சம் - 32

ஜெயசீலன்

புதிய நூலகம் - அந்தனிஜீவா - 29

அட்டைப்படம் - செ.சுகுமார்

ஆங்கில மூலம் - சி. வி. வேலுப்பிள்ளை
தமிழில் - மு. சிவலிங்கம்

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை

“இங்கிலாந்துப் பத்திரிகைகளிலும் இலஸ்ட்ரேட் விக்லியிலும் தனது சிறுகதைகளைப் பிரசுரித்ததினால் ஈழத்துக்கு இலக்கியப் பெருமையைத் தேடித்தந்துள்ளவர் நம்மவர்” என்ற உரிமை கொண்டாடலிலும் சி.வி. தனது படைப்பாற்றல் ஒன்றினாலேயே தனியாகப் பிரகாசிக்கிறார். சமதையாகவும், எஞ்சி நின்றும் பிரகாசம் புரிகின்றார்.

...இவரது ஆங்கில ஆக்கங்களில் VISMAJANI என்ற பாடல் சார்ந்த நாடகமும், WAYFARER என்ற வசன கவிதைத் தொகுப்பும் 1947 அளவில் நூலுருப்பெற்றன.

1954ல் IN CEYLON'S TEA GARDEN என்ற கவிதை நூல் வெளியாயிற்று. THE BORDERLAND என்ற நாவல் அடுத்து வெளியானது. BORN TO LABOUR என்ற தலைப்பில் விவரணக் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலொன்று 1970ல் எம்.டி. குணசேனா வெளியீடாக அச்சிடப்பட்டது. சி.வி.யின் தமிழ் எழுத்துக்களில் முதன் முதலில் நூலுருவம் பெற்றது 'முதற்படி' என்னும் இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவழியினரைப்பற்றிய கட்டுரை நூலாகும். 1946ல் இது வெளியானது. கலைப்பிரசுராலய வெளியீடாக இவரது 'காதல் சித்திரம்' என்ற நாவல் அடுத்து வெளியானது. 1960ல் 'தேயிலைத்தோட்டத்திலே' என தமிழ்ப்படுத்திய கவிதை நூல் வெளியாயிற்று. 1981ல் வைகறை வெளியீடாக 'வீடற்றவன்' நாவல் வெளியானது. 1984ல் இதன் மறுபிரசுரம் இந்தியாவில் வெளியாயிற்று. இதேகாலத்தில் இவரது 'இனிப்படமாட்டேன்' நாவலும் 'மலைநாட்டுப்பாடல்கள்' நூலும் வெளிவந்தன.

- சாரல் நாடன்

'சி. வி. சில சிந்தனைகள்' நூலில்

பருவக்காற்று வீசுகின்றது.

அடைமழை தொடங்கிவிட்டது. காலை... பகல்... இரவு என்று ஓயாது கொட்டுகின்றது. நனைந்த இலை குழைகளின் மணம் ஈரமண்ணின் நெடி அவன் முக்கைத் துளைத்தன. பருவ மழையின் ஓவென்ற இரைச்சல் அவனை உலக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. யூனியன் ஆபீஸ் வேலைகள் யாவும் அப்படி... அப்படியே... தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஒரே சோம்பல் நிலை... எங்கும் சோகச் சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த 'நசநசத்த' மழை இன்னும் தொலைந்த பாடல்கலை!

ராஜன் ஜன்னல் வழியே எட்டிப் பார்க்கிறான்.... வானம் இன்னும் மப்பும் மந்தாரமுமாய் இருள் கௌவிக் கிடக்கிறது. இராட்சத சிலந்தி வலைகளைப்போல மேகக் கூட்டங்கள் மலையிடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. எல்லாமே ஒரு துயரம் தோய்ந்த காட்சி!

வானத்தில் மீண்டும் ஒரு கீறல்! இன்னொரு தடவை மழை சீறிப் பெய்கிறது.

* * * *

ஐல்லா காரியாலயம்.... யூனியன் ஆபீஸ்...

அந்த ஆபீஸ் கிளாக் முன் னறையில் இருந்தபடி ராஜனை நோக்கி சத்தமிட்டுச் சொன்னான், “ஒங்களைத் தேடி யாரோ வந்திருக்காங்க சேர்!”

“ராசாத் தோட்டம் நூவலையி லிருந்து வந்திருக்கே ஐயா” ஒரு சாந்தமான பதில் கெஞ்சும் குரலில் தவழ்ந்து வந்தது. ஒரு பெண் அங்கு நின்றாள். அவளின் அந்தக் குரல் அவளது வயதைக் கூறியது. சுமார் இருபது வயது இருக்குமென்று ராஜன் ஊகித்தான். அந்தக் குரலில் இனிமை இழையோடினாலும் அதில் வேதனை கலந்திருந்தது. தயங்கி நின்று கொண்டிருக்கும் அவளைப் பார்த்து கிளாக் உத்தியோகத் தோரணையில் கேள்வி கேட்டான். “ஒங்க தோட்டக் கமிட்டி தலவருக் கிட்டேயிருந்து காயிதம் கொண்டு வந்தீங்களா...?”

“இது எனக்குத் தெரியாதுங் கையா... ஐல்லா ஆபீஸுக்குப் போயி ஐயாவை சந்திக்கச் சொன்னாங்க... அதுதான் வந்தேன்...”

“நீங்க ஒரு காயிதம் வாங்கிட்டு வந்திருக்கணுமில்லையா...? கிளாக் கரின் குரலில் கொஞ்சம் கடுமை வெளிவந்தது.

“எனக்கு அது தெரியாதுங்க” அவள் குரல் நடுங்கியது. “கடவுளே

நான் எங்க போனாலும் துரதிஷ்டம் தொடந்துகிட்டே வருதே!” அவள் வாய்க்குள்ளே வார்த்தைகளை மென்றாள்.. எங்கோ நடுநிசியில் யாரோ அபயக்குரல் எழுப்புவது போல் இருந்தது.

“அந்த ஆளை உள்ளே அனுப்பு...” ராஜன் கிளாக்கரைப் பார்த்து உத்தரவிட்டான்

ஒரு நடுத்தர உயரம். தலையி லிருந்து கால்வரை கம்பளி போட்டிருந் தான். மெதுவாக அவள் ஆபீஸுக்குள் நுழைந்தாள்.. வார்த்தைடுத்த வடிவமாய் உருவம்.. வெளிநிற்போன முகம்.... நேர்த்தியான மூக்கு.. கலங்கிய குளமாய் கருவிழிப்பார்வை.. அவளுக் குள்ளே குமையும் வேதனை வெளியே தெரிந்தது. இப்படி ஓர் இளம் பெண்.... இந்த வயதில் இவளுக்கென்ன ... நடந்திருக்கும்? சிலவேளை புருஷனை இழந்திருப்பாளோ...? ஏதாவது குடும்பத் தில் துயரமான சம்பவம் நடந்திருக் கலாமோ...? ராஜன் குழம்பிப் போனான்.

அவள் முகத்தில் அதே சோகம். அவள் பேசினாள், “சோத்துக் கையில் ஒண்ணுஞ் செய்ய முடியாதுங்க சேர்... அது வெந்து போயிருக்கு...” பென்டேஜ் கட்டிய வருத்தக்கையை கம்பளிக் கொங்காணியால் முடியிருந்தாள். மிகவும் சிரமப்பட்டு கம்பளியைக் கழற்றி வைத்தாள். தீயினால் வெந்த கையை கிழிந்த ஒரு பழைய வெள்ளைத் துணியினால் ஒழுங்கில் லாமல் சுற்றியிருந்தாள். தீப்புண் ரோசா நிறத்தில் சிவந்து போயிருந்தது. ‘அவள் விரல்களையெல்லாம் இழந் திருக்கலாம். ராஜன் அவளது பரிதாப நிலையைக் கண்டு ஸ்தம்பித்து நின்றான். அவளது வலது கை ஒருகணம் மரத்துப்போய் நின்றது. அவன் வாழ்நாளில் இப்படியொரு மனதை உருக்கிய சம்பவத்தை

கண்டதில்லை. மிகக் கொடுமமாக தீயில் வெந்துபோன இப்படி ஒரு கையை அவன் இதுவரை பார்த்ததே யில்லை!

மழை மீண்டும் கடுமையாகியது... பெருங்காற்று அவனது ஆபீஸுக்குப் பின்னாலிருக்கும் மரங்களை பேயாட்டம் போடச் செய்தது! காற்றில் உதிரும் இலைகள் ஜன்னலுக்கூடாக ஆபீஸுக்குள் விசிறிப்பாய்கின்றன... நனைந்த ஈரமண்ணின் நெடி... சோகமே உருவான அவளது துயரக் கண்கள்... அவளை மேலும் அங்கே நிறுத்தி வைக்க ராஜன் விரும்பவில்லை. யூனியன் முறைப்பாட்டுப் புத்தகத்தைத் திறந்தான். அவளது முறைப்பாடுகளை எழுத ஆரம்பித்தான். அவள் சுருக்க மாகச் சொன்னாள்.

எம்பேரு பார்வதி.. நூவல தோட்டத்தில் அம்மாவோட இருக்கேன். அப்பா செத்துப் போயிட்டாரு. கம்ம ணாட்டி வாழ்க்கையில் அம்மா கஷ்டப் பட்டாங்க... எனக்கு பக்கத்து தோட்டத் துல மாப்பிள பேசி கல்யாணம் முடிஞ்சிச்சு... அவரு பேரு ராமன்.. குடுபத்துல ஆம் புளத் தொணை இல்லாதனால எங்க அம்மா அவர வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளையா கூட்டிக்கிட்டு வந்தாங்க.. நான்..., அவரு..., எங்க அம்மா, தங்...க...ச்..சி எல்லாரும் ஒரே வீட்டிலத்தான் குடியிருந்தோம்." அவள் இப்படிச் சொல்லும்போது வார்த்தைகள் தடுமாறின. மென்று மென்று பேசினாள்! "எனக்குக் கொழந்த கெடைச்சப் பொறகு... நோயில் விழுந்திட்டேன்... அம்மா லயத்துல என்னைய தனி யாவுட்டுட்டு வேலைக்குப் போயிட் டாங்க... ரொம்ப கூதல், நான் அடுப்பங் கரையில் படுத்திருந்தேன்... களைச்சி போயி அப்படியே தூங்கிட் டேன்... பிளங்கட்டில நெருப்புப் புடிச்சி சோத்துக் கையி நல்லா வெந்துப் போயிருச்சி... எந்த சாமிப் புண்ணி

யமோ.. அந்த நேரம் பாத்து அம்மா வந்து உயிரை காப்பாத்திச்சி... ஒரு கையில் வேல செய்ய முடியாதுன்னு தோட்டத் தொரையும் வேல குடுக்க மறுத்திட்டாரு... வயசுபோன காலத்துல எனக்கு சோறுபோட அம்மாவுக்கு முடியாது... அம்மாவுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்க என்னால முடியல்ல" அவளின் கதையைக் கவனமாகக் கேட்ட ராஜன் குறுக்கிட்டான் "ஒங்க வீட்டுக்காரரு இருக்காருதானே...?" பார்வதி தலைகுனிந்தாள்; நனைந்த தரையில் கண்ணீர் கொட்டியது. அவள் விம்மினாள்.. சேலை முந்தானையால் முக்கைத் துடைத்தாள். அவளது கணவன் இறந்திருப்பான் என்று ராஜன் எண்ணினான். "ஏதாவது அவருக்கு ஆபத்து...? என்று பேச்சை இழுத்தான். அப்படி ஒன்னுமில்லீங்க சாமி...! அவரு எந்தங்கச்சிய கூட்டிக்கிட்டு ஒடிப் போயிட்டாரு...! நாங்க எல்லோரும் ஒரே காம்புராவினேதான் சீவீக்கணும்... ஒன்னா மண்ணா கிடக்கிறதுதான் எங்க வாழ்க்க.. நெருப்புப் பஞ்சம் ஒன்னா இருக்க முடியுங்களா...? எப்படியோ அவுங்க ரெண்டுபேரும் நல்லா இருந்தா போதும்.. எனக்கு இப்ப எங்க அம்மாவ காப்பாத்த தோட்டத்துல வேல வாங்கிக் குடுத்தா போதும் சாமி" என்றாள் பார்வதி.

"எப்படியாவது ஒங்களுக்கு ஒதவி செய்யப் பாக்குறேன்... இப்ப நீங்க வீட்டுக்குப் போங்க... இருட்டிற நேரமாச்சு...! ராஜன் ஆறுதல் கூறினான். பார்வதி ஆபீஸைவிட்டு அகன்றாள். பார்வதியின் குரலில் தொனித்த வேதனை.. அவளது துயரம் தோய்ந்த விழிகள்... முறிந்துபோன வாழ்க்கை... இளமையை ஏந்திக் கொண்டு இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இவளும் ஒரு கம்மணாட்டி யாய் மாறிவிட்ட நிலை... இவை யாவும் சேர்ந்து ராஜனின் முளையைக்

குடைந்தன.

அந்த இரவின் அடைமழை பிரளயம் எடுத்தது.. எங்கும் வெள்ளப் பெருக்கு...

ராஜன் திடீரெனப் போர்வையை உதறித்தள்ளிவிட்டு படுக்கையில் எழும்பி உட்கார்ந்தான். அந்தக் கம்பளி கொங்காணிக்குள் இருக்கும் தீயில் எரிந்துபோன பார்வதியின் ஊனமுற்ற கை முன்னே தெரிந்தது.

- இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பின்
- ஒரு தேர்தல் நாளில்...

நோர்வுட் ராசா தோட்டத்து வாக்களிப்பு நிலையம் களைகட்டி ஜொலித்தது! ராஜன் வாக்குச் சாவடிக்கு வந்திருந்தான். யூனியன் தலைவர்கள் தேர்தலில் குதிக்கிறார்கள் என்றால்... ஜில்லா பிரதிநிதிகள் சாக வேண்டியதுதான்.! அவர்களை வெற்றி பெறச்செய்யவேண்டியது அவர்களது தலையாய கடமையாகும்.

ஒரு பெரிய மக்கள் பட்டாளம் அந்த நீண்ட நெடு வீதியை நிறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்தது. அந்தத் தேர்தல் தினம் ஒரு திருவிழாவாகக் காட்சி கொடுத்தது!

அந்தப் பெருங் கூட்டத்துக் குள்ளே ராஜன் ஆச்சரியமாக யாரையோ நோக்கினான். அது பார்வதி! அவள் தோளிலே ஒரு குழந்தையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந் தான். குறுகுறுவென விழித்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் அழகிய குழந்தை கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ராஜனை அடையாளம் கண்டுகொண்ட பார்வதி நமஸ்காரம் செய்வதற்குக் கைகளைக் கூப்பினாள். அவள் முகம் மகிழ்ச்சியால் பூத்திருந்தது.

துன்பமும் தொல்லையும் தூர விலகிவிட்ட களிப்பால் அவள் மனம் மலர்ச்சியடைந்திருந்தது. அவள் வாழ்க்கை மீண்டும் மலர்வதற்கு

அவளது துயரக் கண்கள் மீண்டும் பிரகாசிப்பதற்கு இரண்டு வருஷங்கள் முடிவடைந்திருக்கின்றன.

"இது ஒங்க கொழந்தையா பார்வதி?" அவளது புதிய நிலைமையை விளக்கிக் கொள்ளும் ஆர்வத்தில் வினவினான்.

"இது தங்கச்சிவுட்டுப் புள்ளைங்க சேர்...! அவள் பேச்சை உடனே திருத்திக் கொண்டாள். "இது எங்க கொழந்தைங்க சேர்" நானும் அவரும் இவமேல உசிரையே வச்சிருக்கோம்..." என்றாள்.

- புயலுக்குப்பின் தென்றலாய்... அவள் வாழ்க்கையில் புது வசந்தம் வீசுகிறது.. ராஜன் மகிழ்ந்துபோனான். "நான் ரொம்ப சந்தோசப்படுறேன் பார்வதி!, குடும்பத்துல எல்லாரும் ராசியா போயிட்டீங்கபோல இருக்கு...! இப்ப நீங்க ஓட்டு போடவா வந்தீங்க...?"

"ஆமாங்க சேர், நம்ம சங்கத்துக் குத்தான் ஓட்டுப் போட்டேன். இதுக் காகத்தான் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ராசா தோட்டத்துக்கு வந்தேன்...! அவள் பூரித்துப் போனாள். சங்கத்துக்கு வாக்களித்ததில் அவளுக்குருந்த சந்தோஷம் அளவற்றது. அவளது பெருமிதம் அவளது கண்களில் தோன்றிய பிரகாசம் சிறிது நேரம் அவளது ஊனக்கையையும் தோளில் கிடந்த குழந்தையையும் மறக்கச் செய்தது.

ஆடாது அசையாது நின்ற ராஜனின் உள்ளம் உரத்துப் பேசியது... "பாமல இதயங்கள்..., அவர்களது உடல், உள்ளம், வாழ்க்கை எல்லாமே ஊனமாக இருந்தாலும் அந்த மக்களின் மனிதத் துவம் - அவர்களின் மனித வாஞ்சை.. எவ்வளவு ஆழமாக வேருன்றிப் போயிருக்கிறது!

பார்வதி ஓர் எரிய ஜீவன்! அவளின் வாழ்க்கையில் வேதனை

வருவதற்கு ஒரு காலம் வந்ததுபோல அது விலகுவதற்கும் ஒருகாலம் வந்திருக்கிறது.

மழை வந்து போய்விட்டது... அதுபோல ஒரு தேர்தலும் வந்து போய்விட்டது.

* * *

அந்த ஒரு அந்தி நேரம்... பார்வதி அடுப்பங்கரையில் அமர்ந்தபடி எரியும் ஜுவாலையை ஏக்கமுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் மனம் பின்னோக்கிச் சென்றது..

“ஏன் இந்தத் தடவை நம்ம சங்கத்துலயிருந்து யாரும் ஓட்டு கேக்க வரல்ல....? தன் உடல், பொருள், ஆவியை அவள் சங்கத்தின்மேல் வைத்திருப்பதுபோல் அந்தச் சங்கத்திலே அவளுக்கு நிகராக உண்மை மனிதர்கள் அங்கே காணப்படவில்லை! அவள் முகத்தில் ஒளிபடரச் செய்யக்கூடிய ஒன்றுமே அங்கே கிடையாது! (There has nothing to bring light to her face)

அடைமழையில் ஊறிய மண்ணின் நெடி அவள் நாசியைத் துளைத்தது. அவளது லயத்துக்குப் பின்னால் இருந்த மரங்கள் பேயாட்டம் ஆடின. அவைகளின் ஊடாக காற்று புலம்பியது.

பார்வதி மௌனமாக அடுப்பங்கரையில் அமர்ந்திருந்தாள். தணலின் வெளிச்சம் அவள் முகத்தில் பட்டு ‘பிரகாசம்’ காட்டியது!

வெளியே அதே மழை... அதே காற்று... அதே வாடை.... அவளைச் சோர்வடையச் செய்கிறது.

அது ‘மொன்கூன்’ காலம்... பருவ மழை..... பருவக்காற்று.

(முற்றும்)

மலர் ஏன் முள்ளானது?

எஸ். ஜெயா

பேராதனை வளாகம்

அவள், மலராகி மணவாளன் பாதங்களில் சரண்புக நினைந்தாள்... நங்கையவள் நம்பிக்கைகள் மெய்யான நாளிலே... பொய்யானது வாழ்க்கை!

அவள், கருணையற்று மிதித்தபோது பொசுங்கிப்போனது கனவுகள்... பொங்கி எழுந்தது பெண்மை!

மலரினை ஒத்த மனங்கொண்ட மாது முள்ளாய் மாறக் காரணம் யார்?

மணமாலை வாடுமுன் பிணமாலை போலுறப் பிணித்தவர் யார்?

சலன மனங்களின் சமாதிக்கு ஓர் சம்பிரதாயமாய் த(ர)மிழந்து போனது திருமணம்!

இருமணங்கள் இணையாதபோது அலங்கரித்த உடல்களும் அழகிழந்த உள்ளங்களும் உறவுகளால் மணமெனும் விலங்கில் மாட்டப் படும்போது, மலரானது மலர்ந்து மணம் வீசாது....

முள்ளாய் மாறும்!

கைலாசபதி பதித்த இலக்கியத் தடம் - சில குறிப்புகள்

லெனின் மதிவானம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பேராசிரியர் கைலாசபதி முகிழ்ந்த வரலாறு முக்கியமான, சுவாரசியமான ஒன்றாகும். இதன் சமூக வரலாற்று உள்ளீடுகளும், ஆளுமைப் பரிணாமங்களும் சற்று நுணுகி நோக்கப்படவேண்டியவை. இவ்வகையான ஆய்வு முயற்சிகள் தனிநபரான கைலாசபதியைப் பற்றி அமையாமல், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு பகுதிபற்றிய ஆய்வாகவும் அமையும். இவ்வடிப்படையில் கைலாசபதி பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும்போது அவர் இலக்கியவாதியாக மாத்திரமன்றி பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவும் பத்திரிகையாளராகவும், அரசியல் எழுத்தாளராகவும் சிறந்த நிர்வாகியாகவும் பல்துறை சார்ந்த ஆளுமையை உடையவர் என்பதனை உணர முடிகின்றது. இத்துறைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே ஆய்வுக்குட்படுத்தப் படுகின்றபோது, பேராசிரியர் பற்றிய பூரணத்துவமான விபரத்தினை வெளிக் கொணரலாம் என்ற போதிலும் அவரது இலக்கியம் சார்ந்த பங்களிப்பினையே இங்கு அறிமுகக் குறிப்புகளாக எழுத விழைகின்றேன்.

பேராசிரியர் அவர்கள் பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டினை ஏற்று அதன் ஒளியிலேயே சமுதாயம் பற்றியும் பற்றியும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கக் காண்கிறோம். அரசியல், பொருளியல், மெய்யியல், சமூகவியல், அழகியல், அறிவியல் முதலிய துறைகள் அனைத்தையும் ஏதோ ஒரு வகையிலும், அளவிலும் உள்ளடக்கி அவர் தமது ஆய்வுகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் என்பது புறநிலைப்பட்ட உண்மையாகும். பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டினை ஏற்று நின்ற பேராசிரியர் ஒரு வரட்டுத் தத்துவவாதியாக எம்முன் காட்சியளிக்கவில்லை. மாறாக அதனைத் தமிழ் பண்பாட்டிற்கும் சூழலுக்கும் ஏற்றவகையிலும் அதன் வரலாற்று ரீதியான மாற்றத்திற்கு ஏற்ற வகையிலும் பிரயோகித்து அதில் வெற்றியும் கண்டவராகக் காணப்படுகிறார். இப்பார்வையை அவர் எழுத்தாளராகவும் அறிமுகமாகிய காலம்முதல் இறக்கும்வரையிலும் கடைப்பிடித்தார் எனலாம்.

தமது சகல துறைசார்ந்த ஆளுமைகளையும், அவருக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகளையும் மேற்குறித்த பார்வையினை வளர்ப்பதற்கான தளமாகவும் வளமாகவும் அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

பேராசிரியரின் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த ஆய்வு முயற்சிகளை நோக்குகின்றபோது, அவற்றினை அவர் வரலாற்று அடிப்படையிலும் சமூகவியல் அடிப்படையிலும் ஆய்வுசெய்தார் என்பது புலனாகிறது. அவரது ஆய்வுப் போக்கின் அடிநாதமாக இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டம் திகழ்ந்தது. பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயமும், நவீன இலக்கிய நோக்கும் பேராசிரியரிடம் தெளிவாகக் காணப்பட்டமையே அவரால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் மாற்றப் போக்கினை இனங்கண்டு ஆய்வு செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. அவை சமகாலச் சமூகப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு ஆதர்சனமாக அமைந்தன எனலாம்.

பண்டையத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், Tamil heroic poetry ஆகிய நூல்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய பேராசிரியரின் மிக முக்கியமான

நூல்களாகும். பொற்காலத்தின் பெருமைகளை நிராகரித்து, வரலாற்றுப் பார்வை, வர்க்கச் சார்பு, அழகியல் அக்கறை என்ற நிலைநின்று அவர் ஆய்வுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது இயங்கியல் பார்வையினை வெளிப்படுத்தும் சிந்தனைக்கு தக்க எடுத்துக்காட்டாக அமைவது அடியும் முடியும் எனும் ஆய்வு நூலாகும். இவ்வாறாக பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயம் கொண்டிருந்த பேராசிரியர், இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன இலக்கிய முன்னோடியாகவும் திகழ்கிறார். நவீன கால இலக்கியத்துக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பினைப் பின்வருமாறு வகுத்துக் கூறலாம்.

1. இலக்கியத்தில் தூய அழகியல்வாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தமை.
2. பண்டித வாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை, தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டுத் தளத்தை நிறுவியமை.
3. ஒப்பியல் நோக்கின் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்தமை.
4. மக்கள் இலக்கியத்திற்கான ஒரு புதிய தலைமுறையை உருவாக்கியமை.

இவ்வம்சங்கள், பேராசிரியர் கைலாசபதி நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய முக்கிய பங்களிப்புகளாகத் திகழ்கின்றன.

1. இலக்கிய சிருஷ்டி என்பது சமுதாய விதிகட்கும் சட்டதிட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பாடாத ஒன்று. மாறாக மானசீகமான தனிமனித விவகாரங்களும் மனப்பிறழ்வுகளுமே இலக்கியப் படைப்பின் உயிரென நின்ற தூய அழகியல்வாதிகளுக்கு எதிரான கோட்பாட்டுப் போராட்டத்தினை கைலாசபதி முன்வைத்தார்.

இலக்கியத்தில் தூய்மை, அழகியல் என்பனவற்றை பிரமாஸ்திரமாக உபயோகித்து மக்கள் இலக்கிய கர்த்தாக்களைத் தாக்க முயல்வது தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல. மாறாகத் தமது தத்துவத்திற்கும் வர்க்கச் சார்பிற்கும் ஒவ்வாத தேசிய ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளை மட்டம் தட்டுவதற்கும் தாக்குவதற்குமே இவ்வாறான கருத்துத் தளத்தினை அமைத்துக் கொள்கின்றனர் என்பதனைத் தோலுரித்துக் காட்டியதுடன், இலக்கியத்தில் அழகியலும் உள்ளடக்கம் போலவே வர்க்கச் சார்பும், இயக்கலியல் தன்மையும் கொண்டது என்பதனையும் சிறப்பாகவே வலியுறுத்தியுள்ளார். “எல்லா இலக்கியங்களும் பிரச்சாரங்களே! ஆனால் எல்லாப் பிரச்சாரங்களும் இலக்கியமாகா” என்பதனை அழகுற எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பேராசிரியரின் முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சனைகளும் (சமர் - 1977) என்ற கட்டுரையும், திறனாய்வுப் பிரச்சனைகள் - (க.நா.சு. பற்றிய ஆய்வு) என்ற நூலும் இவ்விடயம் குறித்து தெளிவான பார்வையை முன்வைக்கின்றன.

2. பேராசிரியரின் காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் கூட பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்று பழமையைப் பேணுவதே தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாக அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக நிலவுடமை சார்ந்த வர்க்கத்தினரையும் கருத்துகளையும் அப்படியே பேணிப்பாதுகாக்க முனைவதே இவர்களின் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது. இவ்விடத்தில் ஒரு செய்தி காண வேண்டியுள்ளது. தமது இலக்கியப் போக்குகளிலும் செல்நெறிகளிலும் முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த அறிவினர்களும் பழமைவாதிகளும் மக்கள் சார்ந்த இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் தாக்குவதில் ஒற்றுமை

கொண்டவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இவ்வாறானதோர் சூழலில் உலகளாவிய

ரீதியிலான இடதுசாரி இயக்கங்களின் வளர்ச்சி முன்றாம் உலகநாடுகளில் புதிய உத்வேகத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதன் உடன் விளைவானது ‘தேசிய இலக்கியம்’ என்னும் கோட்பாடு முகிழ்ந்து, தேசியவாத சிந்தனையை மனிதகுல விடுதலைக்கு எதிராகப் பாவிக்கும் கபடத்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டு, அதனை மனிதகுல விடுதலைக்காகப் பாவிக்கும் சிந்தனை முறையை ஏற்படுத்தியது. இதனை மாக்கியம் எப்போதும் முன்வைத்தே வந்துள்ளது. காரல் மாக்ஸ் தமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் “மிகப் பல தேசிய இலக்கியங்களிலிருந்தும், பிரதேச இலக்கியங்களிலிருந்தும் ஓர் உலக இலக்கியம் உதயமாகின்றது” என்கிறார்.

பேராசிரியர் இத்தகைய பார்வையினையே வரித்து, அதனை மாறிவருகின்ற தமிழ் சூழலுக்கு ஏற்பப் பிரயோகித்தார். அவரது ஈழத்து தேசிய இலக்கிய செல்நெறியை வெளிப்படுத்தல் நூலாக ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் அமைந்து காணப்படுகிறது.

அந்த வகையில் தேசிய இலக்கியமும், தமிழிலக்கியத்திற்கு வளமுட்ட வல்ல வகையில் வளர்க்கப்பட்டது. அவர் தினகரன் பிரதம ஆசிரியராக இருந்தது முதல் பேராசிரியராக மறைந்த இறுதிக்காலம்வரை வடக்கு, கிழக்கு, மலையகத் தமிழர்கள் அனைவரதும் மாணுட அம்சங்களையும் அவ்வப் பிரதேசங்களுக்கான மண்வாசனையையும் ஆக்க இலக்கியங்களில் வெளிக்கொணரத் துணைபுரிந்துள்ளார். (ந.இரவீந்திரன் 1992)

3. தமிழில் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுக்கான முன் முயற்சியினை வ.வே.சு. ஐயர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொடக்கிவைத்தார் என்ற போதிலும் அவை முழுமையடையவில்லை எனலாம். இத்துறையில் பாடுபட்டு உழைத்தவர்களும் மிகச் சிலரே ஆவர். ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வின் முக்கியத்துவம் குறித்துப் பேராசிரியர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். “ஒப்பியல் ஆய்வென்பது கேவலம் பொழுதுபோக்கான ஆய்வு முறையன்று. ஒப்பியல் ஆய்வின் மூலமாகவே ஒரு பொருளின் தனிப்பண்புகளைத் திடமாகக் கூறலாம். ஒற்றுமைக்கு மத்தியிலும் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் காணப்படும். அவற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டே ஒரு பொருளின் தனிச் சிறப்புகளை அறிதல் கூடும். அதாவது இரு இலக்கியங்களை ஒப்பிடும்பொழுது அவற்றின் பொதுப்பண்புகள் யாவை, சிறப்புப்பண்புகள் யாவை, என்பன தெளிவாகின்றன. இத்தெளிவு வரலாற்றடிப்படையிலான ஏதுவாக அமைகிறது. இன்று தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சியானது பெருமளவிற்குக் கூறியது கூறலாகவே அமைந்து காணப்படுவதற்கும் பழம்பெருமைச் சிறைக்குள் அடைபட்டுக் கிடப்பதற்கும் ஒப்பியல் மனோபாவம் தக்கமுறையில் வளராமையே காரணம் என்று துணிந்து கூறலாம்.” ஒப்பியல் இலக்கிய நோக்கத்தினை மேற்குறிப்பிட்ட நிலைப்பாட்டிலிருந்து நோக்கிய பேராசிரியர் தமிழில் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுகள் வெளிவருவதற்கும் ஆதர்சனமாகத் திகழ்ந்துள்ளார் என்பதில் இருநிலைப்பட்ட கருத்துகளுக்கு இடமில்லை. அவரது ஆய்வுகளிலும் கட்டுரைகளிலும் ஏதோ ஒரு வகையிலும் அளவிலும் ஒப்பியல் ஆய்வுப் பண்பு அமைந்து காணப்படுகின்ற

அதேசமயம் அவரது இந்த நிலைப்பாட்டினைச் சிறப்பாக வெளிக்கொணரும் Elyshf இரு மகாகவிகள் (1962), Tamil heroic poetry (1969), ஒப்பியல் இலக்கியம் (1974) ஆகியவைகள் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

4. தமது கோட்பாட்டுப் போராட்டத்தினை முன்வைப்பதற்கு தேசிய ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளை அரவணைத்துச் செல்வது பேராசிரியரின் முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. அதாவது அவர் பத்திரிகையாளராகத் தொழிற்பட்ட காலத்திலும்சரி பின்னர் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்திலும்சரி, தன்னைச் சுற்றி ஓர் இலக்கியக் குழுவை அமைத்துக் கொள்வதில் கைலாசபதி முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளார். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகச் சென்ற பின்னர் அவரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களாக கலாநிதிகள் சி.மௌனகுரு, எம்.ஏ.நு.மான், திருமதி சித்திரவேலா மௌனகுரு, செ. யோகராசா முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களைத்தவிர கைலாசபதியுடன் இலக்கியத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தவர்களாக பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, இ.முருகையன், சுபைர்இளங்கீரன், செ.கணேசலிங்கன், செ. யோகநாதன் முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்று இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியிலே ஏற்பட்டுள்ள இடதுசாரி இயக்கங்களின் தளர்ச்சி காரணமாக சமூகவியல் துறையில் இலக்கியப் பணியினைத் தொடர்ந்த பல இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பாதை மாறிப்போயிருப்பதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கைலாசபதியின் மறைவு இத்துறையில் அளப்பரிய பாதிப்புகளையும் பின்னடைவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும், இத்துறையில் நம்பிக்கை தரக்கூடிய சில முயற்சிகளை பேராசிரியரால் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியில் வளர்க்கப்பட்ட மாணவர்களில் ஒருவரான திரு ந.இரவீந்திரன் போன்றோர் செய்துவருவது நம்பிக்கையுணர்வினை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

உழைக்கும் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான போராட்டத்தினை முன்னெடுப்பதற்கு, அதற்காக உழைத்த சிந்தனையாளர்கள் பற்றிய ஆய்வும் அவசியமானதாக அமைகிறது. இவ்வடிப்படையிலேதான் கைலாசபதி ஆய்வுசெய்யப்பட வேண்டியவராகின்றார்.

முக்கிய வேண்டுகோள்

அன்பார்ந்த இலக்கிய 9நூல்களே,

உங்களது இலக்கிய ஈடுபாட்டினையும், ஆர்வத்தையும் கருத்திற் கொண்டு 'ஞானம்' சஞ்சிகையை உங்களுக்கு அனுப்பி வருகின்றோம். நாம் அனுப்பிய சஞ்சிகைகள் கிடைத்தனவா என்பதற்குச் சிலரிடமிருந்து தகவல் ஏதும் வரவில்லை. ஒருவேளை முகவரியில் மாற்றமேதும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது பலதரப்பட்ட வேலைகளுக்கு மத்தியில், பின்னர் தொடர்பு கொள்ளலாம் என எண்ணி ஒருசிலர் அசமந்தமாக இருந்திருக்கவும் கூடும். உங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் 'ஞானம்' சஞ்சிகை கிடைக்கவேண்டுமெனின், இதுவரை தொடர்புகொள்ளாதவர்கள் எம்முடன் தொடர்புகொண்டு உங்களது சரியான முகவரியை அறியத்தாருங்கள். நீங்கள் காட்டும் அக்கறையைப் பொறுத்தே இனிமேல் உங்களுக்கு ஞானம் இதழ்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

- ஆசிரியர்

ஞானம் பேச நினைப்பதெல்லாம்.....

கலாநிதி துரை.மனோகரன்

ஒரு மென்மையான விமர்சகர்

இலங்கையின் விமர்சனத்துறையில் அடிக்கடி இடம்பெறும் பெயர்களில் ஒன்று, கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகும். கலை - இலக்கிய விடயங்கள்பற்றித் தமது கருத்துக்களை உடனுக்குடன் தந்துகொண்டிருக்கும் ஆர்வலராக அவர் விளங்குகிறார். புதுக்கவிதை, சிறுகதை ஆகிய துறைகளில் படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவாகப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார், சிவகுமாரன். ஆங்கிலத்திலேயே தமது எழுத்தை யும் வாசிப்பையும் பெரும்பாலும் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவகுமாரனை, விமர்சனப் பக்கம் திசை திருப்பிவிட்டவர், அமரர் கைலாசபதி ஆவார். அதன் காரணமாகத் தமிழ் விமர்சனத்துறையில் ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்படுபவருள் ஒருவராக அவர் கிடைத்துள்ளார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கை வானொலியில் அவர் செய்துவந்த திரைப்பட விமர்சனங்கள் மூலமாகவே அவரது பெயர் எனக்கு அறிமுகமானது. அதன் பின்னர், இலங்கை வானொலியின் தரமான செய்தி வாசிப்பவர்களில் ஒருவராகவும் சிவகுமாரன் விளங்கினார். பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி எனப் பல்வேறு ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் தமது விமர்சனப் பணியை அவர் ஆற்றிவந்துள்ளார். நிறைய வாசிப்பவராக விளங்கும் அவர், புதிய வெளியீடுகள் பற்றிப் பெரும்பாலும் உடனுக்குடன் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துபவராகத் திகழ்கின்றார். ஆங்கிலத்தின் வாயிலாகத் தமிழ் கலை - இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய விபரங்களை ஆங்கில வாசகருக்கும் அளித்துவரும் சிவகுமாரனின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. விமர்சனப் பணியில் அவர் ஈடுபட்டு வந்துள்ள போதிலும், தம்மை ஒரு பத்தி எழுத்தாளராகவே அடக்கமாகக் குறிப்பிடுவதுண்டு. ஆயினும் அவரது விமர்சனப் பங்களிப்புகள் குறைத்து மதிப்பிடக் கூடியவை அல்ல. இலங்கையின் கலை - இலக்கியவாதிகளை மனதாரக் கௌரவிக்கும் சிவகுமாரனின் பங்கு பெருமைக்குரியது. விமர்சனத்தில் ஒரு மென்மைப் போக்கையே பெரும்பாலும் அவர் கையாண்டு வருகிறார். தமது செயலாக்கமான பங்களிப்புகளினால், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தமக்கென ஒரு நிரந்தரமான இடத்தை கே.எஸ்.சிவகுமாரன் பெற்றுள்ளார்.

தலை இருக்க வால் ஆடுவதா?

வழமையாக எந்த விழாவாயினும், அதன் தலைவரே விழாவினை நடத்தி முடிப்பவராக இருப்பார்; இருக்கவேண்டும். அதுவே விழாவின் சிறப்பாகவும் அமையும். விழாவைச் சிறப்புற நடத்தி முடிக்கவேண்டிய முழுப்பொறுப்பும் விழாத்தலைவரையே சாரும். ஆனால் அண்மைக் காலமாகப் புதிய போக்கொன்று வளரத் தொடங்கியுள்ளது. விழாவின் தலைவர் தலைமையுரையை மாத்திரம் நிகழ்த்திவிட்டுக் 'குத்துக்கல்போல வீற்றிருக்க, விழா அறிவிப்பாளர்களே நிகழ்ச்சி அறிமுகங்களைச் செய்து, அதனை நடத்தி முடிப்பவர்களாக விளங்குகின்றனர். இந்த நிலையில், விழாவிற்கு கலந்து கொண்டு பேசப் பாத்திரமாகத் திகழும் விழாத்தலைவர்களைப் பார்க்கும்போது பரிதாபமாக இருக்கும். விழாத்தலைவரும் விழா நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றிலே பங்குபற்றிவிட்டு ஓய்வெடுப்பவர் போலவே காணப்படுவார். இந்த நிலை

தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய புதிய நடைமுறை ஒரு விழாவின் அமைப்புக்கும், சிறப்புக்கும், பொலிவுக்கும் ஏற்றதல்ல. விழாத் தலைவர்களுக்குரிய பொறுப்பும் பெருமையும், மரியாதையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். விழாத்தலைவரே ஒரு விழாவைத் தொடக்கம்முதல் முடிவுவரை நடத்தி முடிப்பவராக விளங்க வேண்டும். இல்லையெல், எதிர்காலத்தில் விழாக்களுக்கு விழாத்தலைவர்களே தேவையில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டு விடலாம். தலைமையேற்பவர்களும் இதனைக் கவனத்தில் கொள்வதே நல்லது. இல்லையெல் விழாத்தலைமை என்பதற்கு அர்த்தமே இல்லாமற் போய்விடும். விழாக்களில் தலை இருக்க வால் ஆடுவது விரும்பத் தக்கது அல்ல.

தமிழ்த் திரைப்படங்களில் காதல்

நமது திரைப்படங்கள் தோற்றம்பெறத் தொடங்கி ஏழு தசாப்தங்களைக் கடந்துவிட்டது. ஆயினும், அவற்றின் வளர்ச்சி குறித்துப் பெரிதாகத் திருப்தியடைவதற்கு இன்னும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. அவ்வப்போது தமிழ்த்திரையுலகில் சில குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் பொதுவாகத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் ஒருவகை வாய்பாட்டு முறையிலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான தமிழ்ப் படங்களில் யதார்த்த பூர்வமான காட்சிகளைக் காணமுடிவதில்லை. தமிழ் திரைப்படங்களின் காதல் காட்சிகள் (பிற இந்தியத் திரைப்படங்களினதும் தான்) பார்ப்பதற்கு மிக வேடிக்கையாக இருக்கும். ஆடிப்பாடி உடலை வளைத்தால்தான் காதல் வரும் என்றொரு 'கோட்பாட்டை'த் தமிழ்ப் படங்கள் உட்பட இந்தியத் திரைப்படங்கள் கொண்டிருக்கின்றன. (சிங்களப் படங்களும் தான்) பழைய திரைப்படங்களில் காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து, ஆதரவுபட்டு, பூஞ்சோலைகளில் மரங்களைச் சுற்றிச் சுற்றி 'ஓடிப்பிடித்து விளையாடுவர்.' ('என்னை விட்டு ஓடிப்போக முடியுமா?' என்று ரீதியில்) இக்காலத் திரைப்படங்களில், காதலர் இருவரும் காதலாடிக் கசிந்து, கைகளை நீட்டி, கால்களை அகட்டி, உடலை வளைத்து, குனிந்து நிமிர்ந்து, 'உடற் பயிற்சி' செய்வார். காதலுக்கு உடற் பயிற்சி அவசியம் என்பதைத் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் கற்றுத்தருகின்றன. மேலும், காதலர் தாமாகத் தனித்துக் காதலித்துத் தொலைக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தோழர்கள் ஒரு புறத்திலும் தோழியர் கூட்டம் இன்னொரு புறத்திலும் இணைந்து ஆடிப்பாடிக் காதலின் மகத்துவத்தை ரசிக்கர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவர். இவை போதாதென்று நீர்நிலைகளில் அல்லது குளியல் அறைகளில் காதலர் இருவரும் குளித்து முழுகித் தம்மைத் 'தூய்மை' செய்து ஆடிப்பாடித் தமது காதல் கடமையைப் பூர்த்தி செய்வதும் உண்டு. இக்காலத்து உடற்பயிற்சிக் காதல் காட்சிகளைப் பார்க்கும்போது, பழைய காலத்து 'ஓடிப் பிடித்து' விளையாடும் காதல் காட்சிகள் பரவாயில்லை என்றே கூறலாம்.

சிங்களத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தல் வேண்டும்

சில மாதங்களுக்கு முன் மாத்தளையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியொன்றிற் கலந்துகொள்ளச் சென்றபோது, சிங்கள எழுத்தாளர் ஒருவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக உரையாடல் நகர்ந்தபோது, அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயம் என் மனத்தில் மிகவும் பதிந்தது. தமிழ் மக்கள் தொடர்பாகச் சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் தரும் செய்திகள் ஒருவகையாகவும், சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சில இலங்கைத் தமிழ் படைப்புக்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளக் கூடிய விடயங்கள் முற்றிலும் வேறானவையாகவும் விளங்குவதாக அவர் தெரிவித்தார். சிங்கள ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் பெரும்பாலானவை தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சினைகள் வையவும் இல்லையென்பது போலவும், அவர்களே தேவையில்லாமற் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றனர் என்பது போன்றும் எழுதித்தள்ளுகின்றன. ஆனால், இலங்கையின் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்புக்கள்

தமிழ் மக்களின் யதார்த்தபூர்வமான பிரச்சினைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தமக்கு உதவின என்று கூறினார். சில மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்களை வாசித்த தன் விளைவாக, இத்தனை பிரச்சினைகளுக்கும், துன்பங்களுக்கும் தமிழ் மக்கள் முகங்கொடுத்து வருகின்றனரா என்று தாம் ஆச்சரியமும், வேதனையும் அடைந்ததாக அவர் தெரிவித்தார். அவர் உள்ளத் திறந்து பேசியமை என்னைக் கவரத் தது. அவரோடு இடம்பெற்ற உரையாடலின் வாயிலாக ஒரு விடயம் எனக்குத் தெற்றெனப் புலப்பட்டது. இலங்கையின் நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் கணிசமான அளவில் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் சிங்கள வாசகர் தமிழ் மக்கள் முகம் கொடுக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் உணரத்தக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். இலக்கியப் பரிவர்த்தனையோடு, பேரினவாதிகள் இந்நாட்டின் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொண்டுவரும் பிரசாரத்தை முறியடிப்பதற்கும் தமிழில் இருந்து நவீன படைப்புக்கள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படல் வேண்டும்.

நத்தைபோல் ஒடுங்கிவாழும் நாட்கள் இனிமறவேண்டும்!

உத்தரத்து உச்சியிலே
ஊசலாடும் ஒருகயிறாய்
புத்தியற்ற செய்கையாலே
போனதின்று மனிதவாழ்வு

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி
காரியங்கள் செய்தகாலம்
சித்திரமாய்ச் சிந்தையிலே
சிதிலமாகிப் போனதையோ

சத்தியத்தைக் காப்பதிலே
சமாதானம் பிறப்பதிலே
சித்தமென்றும் இருக்குதென்று
சீராகப் பேசுவார்கள்!

நித்தமின்று மனுஉரிமை
நீர்க்குமிழியாதல் கண்டும்
சத்தமின்றித் தங்கருமம்
செய்வதிலே முனைந்திடுவர்!

பத்திரிகை புரட்டுகையில்
பத்திபத்தியாய்த் தணிக்கை
புத்தியிலே படுகுதில்லை
பொதிந்திருப்ப தென்னவென்று!

சுற்றியுள்ள உலகினிலே
சேதியொன்றும் அறியாமல்
கிணற்றுக்குள் நுணலெனவே
கிடப்பதுதான் சுதந்திரமோ?

வறீனா. ஏ. ஹக்
(ஆராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

சாத்வீக வழிமுறைகள்
செல்லரித்துப் போதல் கண்டிர்!
சுவாசித்தலும் இனியெமக்கு
சாத்தியமோ தணிக்கைதானோ?

புத்தமென்ற பெயரினிலே
புகமெல்லாம் விளைக்கும் தீமை
எத்தினத்தில் ஓயுமென்று
இதயமெங்கும் ஏக்கம்தேங்கும்!

மனித்தருக்கு மானம்போல
மனிதவுரிமையும் வேண்டும்
பத்திரிகைத் தணிக்கையெல்லாம்
பொய்யாகிப் போகவேண்டும்

நித்தமெங்கள் நெஞ்சங்களில்
நெருப்பெரியும் அலலம்நீங்க
நத்தைபோல் ஒடுங்கிவாழும்
நாட்கள் இனிமறவேண்டும்!

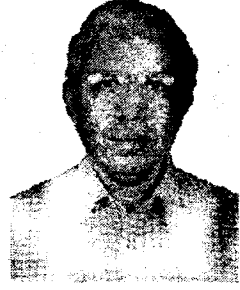
சரித்திரத்தில் கற்றபாடம்
சமாதானம் மலரச்செய்து
சரிந்திட்ட மனிதவிழுமம்
செம்மைபுற்று வளரவேண்டும்

சத்திரத்து வாழ்க்கைபோல
சீரிழந்து போனவாழ்வு
பவித்திரமாய் நாளையேனும்
பார்போற்ற உயரவேண்டும்!

கலாநிதி எம்.ஏ.நு.:மான்

சந்திப்பு: தி.ஞானசேகரன்

ஞானம் - ஆகஸ்ட் 2000

- * பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளராக இருக்கும் கலாநிதி எம்.ஏ.நு.:மான் கடந்த நாற்பது வருடங்களாக தமிழிலக்கியத்திற்கு சிறந்த பங்களிப்பை ஆற்றி வருபவர்.
- * ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் விமர்சன முன்னோடி
- * ஏராளமான திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை, தரமான ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளிலும், தமிழக சஞ்சிகைகளிலும் எழுதிவரும் இவர், ஒரு நடுநிலை விமர்சகர். மாக்கியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும் என்ற இவரது நூல் விமர்சக உலகில் அதிகம் கணிப்பைப் பெற்றது.
- * 'தாத்தாமார்களுமே பேரர்களும்', 'அழியா நிழல்கள்', 'மழைநாட்கள் வரும்' ஆகியன இவரது கவிதைத் தொகுதிகள்.
- * பலஸ்தீனக் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தந்து, ஈழத்துக் கவிதைகளின் போக்கில் மாறுதலை ஏற்படுத்தியவர்.
- * மஹாகவி கவிதைகள், மஹாகவியின் ஆறு காவியங்கள் ஆகிய நூல்களின் தொகுப்பாசிரியர்.
- * பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள் - ஒரு மொழியியல் நோக்கு இவரது ஆய்வு நூல்.
- * க்ரியாவின் தற்கால தமிழ் அகராதி தொகுப்பில் இலங்கைத் தமிழ்ச் சொற்கள் பற்றிய பிரிவு இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தி.ஞா.: கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறீர்கள். இன்றைய இலக்கியப் போக்குகள் பற்றிய தங்களது கணிப்பு என்ன?

எம். ஏ. நு.:மான்:- இன்றைய இலக்கியப் போக்குகள் பன்முகப் பட்டவை; சிக்கலானவை. இன்றைய அரசியல் போக்குகளிலிருந்து இவற்றைப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய கால கட்டத்தில் - 1960, 70கள் வரை தேசியவாதம், தமிழ்த் தேசியவாதம், மாக்கியம் என்பனவே தமிழ் இலக்கியத்தில் முனைப்பாகத் தெரிந்த சித்தாந்தப் போக்குகள் எனலாம். தமிழ் நாட்டில் தேசியவாதம் இந்திய தேசியமாகவும், திராவிட இயக்கமாகவும் செயற்பட, இலங்கையில் தமிழ் மொழி உரிமைக்கான இயக்கமாகச் செயற்பட்டது. மாக்கியம் இவற்றுக்கு எதிரானதாக வர்க்கப் போராட்டத்தை முதன்மைப் படுத்தியது. அது முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கமாக எழுச்சியடைந்தது. எழுத்தாளர்கள் இவற்றுள் ஏதோ ஒன்றைத் தவிரமாக அல்லது மானசீகமாக ஏற்றுக் கொண்டு செயற்பட்டனர்.

1980களில் நிலைமை பெரிதும் மாறியது. ஏகாதிபத்தியம் பல்தேசிய முதலாளித்துவமாக உலகளாவிய ரீதியில் எழுச்சியடைந்தது. புதிய உலக ஒழுங்கு, பூகோளமயமாக்கல் என்ற கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் அது செயற்பட்டது. கம்யூனிசமுகாம அதன் உள் முரண்பாடுகளை அடிப்படையாகக்

கொண்டு உடைத்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் முன் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு அரசியல் நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவித்தது. வர்க்கம், தேசம் போன்ற பரந்துபட்ட அடையாளங்களுக்குப் பதிலாக இனம், சாதி, பால் அடிப்படையிலான குறுகிய அடையாளங்களை ஊக்கப்படுத்தியது. இனத்துவம், தலித்தியம், பெண்ணியம் போன்ற கருத்தியல்கள் இவ்வாறே முன்னணிக்கு வந்தன. இவற்றையெல்லாம் தத்துவ ரீதியில் நியாயப்படுத்தும் ஒரு கலாசாரக் கோட்பாடாகப் பின்நவீனத்துவம் பிரச்சாரப் படுத்தப்பட்டது. இவற்றின் வெளிப்பாடுகளே இன்றைய இலக்கியப் போக்குகள். இவையெல்லாம் அவற்றுக்கே உரிய நியாயப் பாடுகளை கொண்டுள்ளன. சாராம்சத்தில் இவையெல்லாம் குறுங்குழுவாதக் கருத்து நிலைகளே. ஆயினும், இன்றைய சமூக, அரசியல் சூழலில் இவற்றின் சாதகமான அம்சங்களை நாம் குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது.

தி.ஞா.: மாக்கிய சிந்தனையிலிருந்து - தலித்தியம், பெண்ணியம், பின்நவீனத்துவம், மஜிக்கல் ரியலிசம், சர்லியலிசம் போன்ற சிந்தனைகள் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன?

எம். ஏ. நு.:மான்:- மாக்கியத்துடன் இவற்றையெல்லாம் ஒரே வரிசையில் எதிர்ப்பு நிறுத்த முடியாது. இவற்றுட் சில - தலித்தியம், பெண்ணியம் - சமூக, அரசியல் இயக்கங்களாகவும் உள்ளன. பின்நவீனத்துவம், மெஜிக்கல் ரியலிசம், சர்லியலிசம் என்பன கலைக் கோட்பாடுகள் என்ற வகையில் மட்டுமே நோக்கத்தக்கன. மாக்கியம் உலகளாவிய ஓர் சிந்தனை முறையாகும். இனம், மொழி, மதம், தேசம் கடந்த பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியம் பற்றி அது பேசுகிறது; முழுமையான மனித விடுதலை பற்றிப் பேசுகிறது. அதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அவ்வகையில் இது உலகை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு அதை மாற்றியமைக்க முனையும் ஒரு தத்துவமாகும். பின்நவீனத்துவம் இத்தகைய முழுமையான பார்வையை நிராகரிக்கிறது. அதை ஒரு பெருங்கதையாடல் என்று விபரிக்கின்றது. உலகத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது; உலகளாவிய தத்துவம் என்று ஒன்று இருக்க முடியாது என்று பின்நவீனத்துவம் கூறுகின்றது. அவ்வகையில் அது கூறுபடுத்தலை (fragmentation) முதன்மைப்படுத்துகின்றது. அவ்வகையில் பார்த்தால், பொருளாதார ரீதியில் பூகோள மயமாக்கல், அரசியல் ரீதியில் கூறுபடுத்தல் என்ற பல்தேசிய முதலாளித்துவத்தின் அபிலாசைகளையே பின்நவீனத்துவம் முன்மொழிகிறது.

தலித்தியம் இந்திய சாதி அமைப்புக்கு எதிர்வினையாக எழுந்தது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் விடுதலைபற்றி அது பேசுகிறது. பெண்ணியம் சாராம்சத்தில் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான, ஆண்பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் கோட்பாடாகும். அவ்வகையில் இவையிரண்டும் மாக்கியத்தின் எல்லைக்கு அப்பாலானவை அல்ல. தேசியம், இனத்துவம், தலித்தியம், பெண்ணியம் போன்ற எல்லா விடுதலைக் கருத்தியல்களும் மாக்கியத்திலிருந்து ஊட்டம் பெறுபவை என்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது.

சர்லியலிசம், மெஜிக்கல் ரியலிசம் என்பன நவீன கலைப்பாணிகள் மட்டுமே. சர்லியலிசம் மேற்கில் இரண்டு உலக யுத்தங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த, முதலாளித்துவ பொருளாதார, பண்பாட்டு நெருக்கடிகளின் விளைவாகத் தோன்றிய நவீனவாத (modernist) கலைக்கோட்பாட்டின் ஒரு பிரிவாகும். வினோதமான கனவுப் பாங்கில், தொடர்பற்ற படிமங்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு வெளிப்பாட்டு முறையாக இது வளர்ச்சியுற்றது. மெஜிக்கல் ரியலிசம் முதலில் லத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள் சிலரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு கலைப் பாணியாகும். இது பின்னர் மேற்கில் பிரபல

மடைந்தது. இன்றைய சமூக யதார்த்தத்தை புராண - ஐதிக பாணியிலான கதை சொல்லும் முறையில் வெளிப்படுத்தும் ஒரு கலைப்பாணிதான் இது. இவைபெல்லாம் யதார்த்த வாத்திற்கு எதிரானவை. 'கண்ட பாவனையில் கொண்டை முடிக்கும்' தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிலர் இதனைப் போலியாகப் பிரதி செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு குறுகிய வட்டாரத்தில் இவை பிரபலப்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றன. மாக்கியம் கோட்பாட்டளவில் கலை இலக்கியத்தில் யதார்த்தவாதத்தையே முதன்மைப் படுத்துகின்றது. முன்றாம் உலகச் சூழலில் யதார்த்த வாத்திற்கு இன்னும் ஒரு வலுவான தளம் இருக்கிறது என்பதே என் அபிப்பிராயம்.

தி.ஞா:- மாக்கிய எழுத்தாளர்கள் பலர் - நீங்களும் தான் - ஒரு எல்லைக்கப்பால் அதிலிருந்து ஏன் வெளிவருகிறார்கள்?

எம். ஏ. நு.:மான்:- ஒருவர் ஒரு சித்தாந்தத்திலிருந்து இன்னொரு சித்தாந்தத்துக்கு மாறிச் செல்வது இயல்பானதுதான். அதற்குத் தனிப்பட்ட, புறநிலைக்காரணிகள் பல இருக்கலாம். மாக்கியம் இதற்கு விலக்கு அல்ல. ஒரு எழுத்தாளன் மாக்கியத்திலிருந்து வெளிச்செல்கிறான் என்றால், அவனுக்கும் மாக்கியத்துக்கும் இடையே இருந்த ஒட்டுறவு, புரிதல் எத்தகையது என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவனுக்குப் பின்னாலிருந்து இயங்கிய வெளிச் சக்திகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எத்தகைய பின்னணியில் அவன் அதிலிருந்து வெளியேறினான் என்பதும் முக்கியமானது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறு விலகிச் சென்றவர்களுக்கு மாக்கியத்தோடு இருந்த ஈடுபாடும், புரிதலும் மேம்போக்கானது என்றே தெரிகிறது. ஆழ்ந்த தத்துவப் புரிதலின்பின் அவ்வாறு வெளியேறினார்கள் என்று கூறமுடியவில்லை. தனிப்பட்ட அல்லது அரசியல் காரணிகளும் இவர்களுக்குப் பின்னால் செயற்பட்டிருக்கிறது. வெளிச்சென்றவர்கள் வரிசையில் என்னையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். நான் ஒருபோதும் எந்த ஒரு மாக்கிய இயக்கத்திலும் என்னை இணைத்துக்கொண்டு செயற்பட்டவன் அல்ல. தத்துவார்த்த ரீதியில் மாக்கியத்துடன் எனக்கு உடன்பாடு இருந்தது. இன்றும் பல அம்சங்களில் அந்த உடன்பாடு தொடர்கிறது. மாக்கியம் பற்றிய எதுவுமே புரிதல் கட்சி மாக்கியத்திலிருந்து வேறுபட்டது. மாக்கியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும் என்ற எது நூலில் எனது புரிதல் தெளிவாக வெளிப்பட்டுள்ளது என்று நினைக்கிறேன். மாக்கியத்தை ஒரு மதமாக வழிபடுவோருடன் எனக்கு உடன்பாடில்லை. மற்றும்படி, உலகைப் புரிந்துகொள்ளவும் மாற்றவும் உதவும் ஒரு வலுவான சித்தாந்தமாக அது இன்றும் உள்ளது என்பதில் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

தி. ஞா:- உங்களுக்கு உணர்வுடைய படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள் பற்றிக் கூறமுடியுமா?

எம். ஏ. நு.:மான்:- நல்லாணன், மஹாகவி, முருகையன் ஆகியோர் ஆரம்ப காலத்தில் எனக்கு ஆதர்சமாக இருந்த படைப்பாளிகள். கவிதையின் நுட்பங்களை நான் இவர்களிடமிருந்தே கற்றேன். புனைகதையைப் பொறுத்தவரை எஸ். பொ. ஆரம்ப காலத்தில் எனக்கு மிகுந்த கவர்ச்சியாக இருந்தார். எனது ஆரம்ப காலச் சிறுகதைகளில் அவரது மொழிநடையின் செல்வாக்கைக் காணலாம். அவரது கவர்ச்சி விரைவிலேயே மறைந்து விட்டது. விமர்சனத்தைப் பொறுத்தவரை எனக்கு ஆதர்சமாக இருந்தவர்கள் என்று யாரையும் சொல்ல முடியவில்லை. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோரின் எழுத்தில் எனக்கு மிகுந்த மதிப்பு உண்டு.

ஆயினும் எனது பாணி வேறானது. கவிதை பற்றிய கைலாசபதியின் பார்வையை மறுத்து 1968இலேயே நான் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அது பத்திரிகையில் பிரசுரமாகவில்லை.

தி.ஞா:-ஏனைய விமர்சகர்கள் மஹாகவி பற்றி அதிகம் போசாதிருக்க நீங்கள் மஹாகவி பற்றிய அக்கறையைத் தொடர்ந்து வெளிக்காட்டி வருகிறீர்களே.....

எம். ஏ. நு.:மான்:- மஹாகவியுடன் சுமார் பத்து வருடங்கள் நெருக்கமாகப் பழகினேன். அவருடைய ஆக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் படித்திருக்கிறேன். கவிதை பற்றி அவருடன் நிறைய உரையாடியிருக்கிறேன். அவரது கவித்துவ ஆளுமை எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானது. மாக்கிய விமர்சகர் சிலர் அவரைப்பற்றி அதிகம் பேசவில்லை; அல்லது மிகவும் குறைத்து மதிப்பிட்டார்கள். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஒன்று மஹாகவியின் கவிதைகளை யெல்லாம் அவர்கள் படித்திராதது. மற்றது, மஹாகவி மாக்கிய வட்டத்துக்குப் புறம்பானவர் அல்லது எதிரானவர் என்று அவர்கள் கருதியது.

மு.தளையசிங்கம், மு.பொன்னம்பலம் போன்ற ஆத்மார்த்த விமர்சகர்களும் அவரை மிகவும் குறைத்து மதிப்பிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் மஹாகவி அவர்களது ஆத்மார்த்த வட்டத்திற்கு வெளியே இருந்தார் என்பதுதான். தளையசிங்கத்தைவிட பொன்னம்பலம் இதில் மிகவும் தீவிரமாக இருக்கிறார். யதார்த்தமும் ஆத்மார்த்தமும் என்ற அவரது மோசமான கட்டுரை ஒன்றில் மஹாகவியின் யதார்த்தத்தை அவர் மிகச் சலபமாக ஊதித்தள்ளி விடுகிறார். மஹாகவியின் யதார்த்தமே என்னை அவருக்கு மிகவும் நெருக்கமாகியது.

தி. ஞா: 1954இல் மஹாகவி எழுதிய 'பெண்ணுக்கு வீடு சிறையா?' என்ற கவிதைக்கு மஹாகவியே பின்னர் 'மகாலட்சுமி' என்ற பெயரில் மறுப்புக்கவிதையும் எழுதியதாக நீங்கள் பதிப்பித்த 'மஹாகவியின் ஆறுகாவியங்கள்' என்ற நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். இதனை கவிஞர் ஏ. இக்பால் மறுத்து, அந்தக் கவிதையை சில்லையூர் செல்வராசன்தான் 'மகாலட்சுமி' என்ற புனைப் பெயரில் எழுதியதாகவும், சில்லையூர்-செல்வராசனுடன் தான் நெருங்கிய பழகியதால் இதனை அறிந்து கொண்டதாகவும் கூறுகிறாரே... இதனைத் தெளிவு படுத்துங்கள்.

எம். ஏ. நு.:மான்:- நண்பர் இக்பால் இதுபற்றி என்ன சொன்னார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மஹாலட்சுமி என்பது மஹாகவியின் புனைப் பெயர்களுள் ஒன்று என்பது எனக்குத் தெரியும். குறிப்பிட்ட கவிதையைத் தானே எழுதியதாக மஹாகவி என்னிடம் சொன்னது எனக்கு இன்னும் நன்றாக நினைவிருக்கிறது. மஹாகவியின் கவிதையுடன் நல்ல பரிச்சயம் உடையவர்கள் இதைப் படித்தவுடனேயே இது மஹாகவியின் எழுத்துத்தான் என்பதனை இலகுவில் கண்டுகொள்ள முடியும். சில்லையூர் இதற்கு உரிமை கொண்டாடியிருப்பார் என்று நான் நம்பவில்லை. சில்லையூரின் கவிதைகளைப் பதிப்பித்த கமலினி இதைத் தவறுதலாகச் சில்லையூரின் கவிதை என்று கருதி அத்தொகுப்பில்

ஞானம்
சந்தா விபரம்
தனிப்பிரதி: ரூபா 15/-
வருடச்சந்தா: ரூபா 180/-
(துபாற்செலவு உட்பட)
சந்தா காசோலை
மூலமாகவோ மனியோடர்
மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.
அனுப்பவேண்டிய பெயர்,
முகவரி :-
T.GNANASEKARAN
197, PERADENIYA ROAD,
KANDY.

சேர்த்துக் கொண்டார் என்பதே என் எண்ணம். இதுபற்றி நான் கமலினிக்கே எழுதினேன். அவர் அதற்குப் பதில் எதுவும் எழுதவில்லை. இப்போது மஹாகவியும் சில்லையுமும் இல்லை. இதுபற்றிச் சொல்லக்கூடிய இன்னும் ஒருவர் முருகையன். அவருடன் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை. பிறருடைய கவிதையை தன்னுடைய கவிதை என்று சொல்லவேண்டிய தேவை மஹாகவிக்கு இருக்கவில்லை என்றே நினைக்கிறேன்..

தி. ஞா:- "ஒரு நல்ல கவிதை தன்னை மீண்டும் மீண்டும் செதுக்கிச் செப்பிவிடுவதை கவிஞனிடம் வேண்டிநிற்கிறது" என்று கூறும் நீங்கள், உங்களது கவிதைகளின் பிரசவம் பற்றி...

எம். ஏ. நு. மான்:- இன்று ஒரு கவிதை எழுதவேண்டும் என்று உட்கார்ந்து நான் எழுதுவது இல்லை. கவியரங்கத் தேவைக்காக, அவர்கள் தரும் தலைப்பில் கவிதை எழுதிய காலம் போய்விட்டது. ஏதோ ஒரு விடயம் என் உணர்வினைத் தாக்கும்போதே அதற்குக் கவிதை வடிவம் கொடுக்க முயல்கிறேன். இது சில எண்ணங்களாக - படிமங்களாக முதலில் உருவாகிறது. எழுதி முடிக்கும்போதே அது தன் உருவத்தைப் பெறுகின்றது. உடனே எழுத அவகாசம் இல்லாவிட்டால் அந்த உணர்வு மடிந்து விடுகின்றது. பின்னர் அதை மீட்டெடுக்க முடிவதில்லை. எழுதப்பட்ட கவிதையில் அதைத் தூண்டிய உணர்வு சரியாக வடிவம் பெற்றிருக்கும் என்று கூறுமுடியாது. உணர்வுக்கும் அது வெளிப்படும் எழுத்து வடிவத்திற்கும் இடையே எப்போதும் ஒரு இடைவெளி இருக்கவே செய்கிறது. அதனால்தான் செப்பனிடல் தேவைப்படுகிறது. சிலவேளை எழுதியதைக் கிழித்து விடுகிறேன். சிலவேளை திரும்பத் திரும்ப எழுதுகிறேன். சொற்களை, வரியமைப்பை மாற்றுகிறேன். சில வரிகளை முற்றாக நீக்கிவிடுகிறேன். எத்தனை முறை திருத்தினாலும் இறுதி வடிவம் திருப்தி தராமல் போவதுண்டு. எழுதியவற்றைவிட எழுதப்படாத கவிதைகளே என் நெஞ்சுக்குள் இதமாக உள்ளன.

தி. ஞா:- இன்றைய புதுக்கவிதைகள் பற்றிய உங்களது கணிப்பு யாது?
எம். ஏ. நு. மான்:- மரபுக்கவிதை புதுக்கவிதை என்ற பாகுபாட்டில் ஆரம்ப முதலே எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. ஒரு கவிதை யாப்பிலா - யாப்பை மீறியா எழுதப் படுகின்றது என்பது முக்கியமில்லை. அது கவிதையாக இருக்கின்றதா என்பதுதான் முக்கியம். நல்ல கவிதை - மோசமான கவிதை என்ற பாகுபாடே விமர்சன பூர்வமானது. இது எப்படியாயினும் புதுக்கவிதை என்ற சொல் வழக்கு இன்று நிலைத்து விட்டது. மரபுக் கவிதையைப்போல் புதுக் கவிதையிலும் நல்லவை கொஞ்சம்தான் தேறும். மேல் இருந்து கீழ்நோக்கி வரிசைமுறையில் எழுதப்படுவதெல்லாம் கவிதை என்ற மனப்பாங்கைப் புதுக் கவிதை இயக்கம் தோற்றுவித்துவிட்டது.

தி. ஞா:- இன ஒடுக்கல், இனஅழிப்பு நிகழ்வுகளுக்கு எதிரான போராட்டம் சம்பந்தமான விடயங்கள் கவிதைகளில் இடம்பெறும் அளவுக்கு ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களில் இடம்பெறாதது ஏனெனக் கருதுகிறீர்கள்?

எம். ஏ. நு. மான்:- உணர்வுத் தாக்கத்தின் நேரடியான வெளிப்பாடாக அமையும் சாத்தியம் கவிதைக்கு இருப்பது இதற்கு ஒரு காரணம் ஆகலாம். ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களைவிட கவிதைக்கான முயற்சி ஒப்பீட்டளவில் குறைவானதும் (காவியங்களைத் தவிர) பிறிதொரு காரணமாகலாம். மூன்று வரியில் கூட உங்களின் உணர்வை ஒரு கவிதையில் வெளிப்படுத்திவிட முடியும். கவிதையை வெளியிடுவதற்கு, அச்சிடுவதற்குரிய களம் - அது அதிக இடத்தைப் பிடிப்பதில்லை என்பதால் - இலகுவில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருப்பதை மூன்றாவது காரணமாகச்

சொல்லலாம். பத்திரிகைகள் கவிதைகளை இடைவெளி நிரப்பும் சாதனமாகவும் பயன் படுத்துகின்றன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நம் பண்பாட்டில் கவிதைக்கு ஒரு முக்கியத்துவமும் நீண்ட பாரம்பரியமும் இருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

தி. ஞா:- 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' என்னும் போராட்ட உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் எண்ணம் உங்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது? காலத்தின் தேவை எனக் கருதியதாலா?

எம். ஏ. நு. மான்:- 1970களின் தொடக்கத்திலிருந்தே பலஸ்தீனக் கவிதைகளை அவ்வப்போது நான் மொழி பெயர்த்து வந்தேன். பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்தில் எனக்கிருந்த ஈடுபாடு அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் எழுச்சிக்கும் அவர்களது இலக்கிய வெளிப்பாட்டுக்கும் இடையிலான உறவு பற்றிய எனது அக்கறை பிறிதொரு காரணம். 1970களின் இறுதியில் இருந்து ஈழத்தில் இன ஒடுக்கு முறை தீவிரமடைந்த சூழ்நிலையில் பலஸ்தீனக் கவிஞர்களின் உணர்வு நமக்கும் மிகவும் ஏற்புடையதாக அமைந்தமை பிறிதொரு காரணம். தமிழில் அரசியல் அல்லது எதிர்ப்புக் கவிதைகள் சரியான வடிவம் பெறாத அன்றையச் சூழலில் பலஸ்தீனக் கவிதைகள் எமக்கு ஒரு ஆதர்சமாக அமையலாம் என்று நான் கருதினேன். இவற்றின் விளைவே எனது மொழிபெயர்ப்புகள். 1982ல் எனது 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' தொகுப்பு வெளிவந்தது. 9 கவிஞர்களின் 30 கவிதைகள் அதில் இடம்பெற்றன. முருகையனைக் கொண்டு நான் மொழி பெயர்ப்பித்த சில கவிதைகளும் அதில் அடக்கம். அதன் பிறகும் நிறையக் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளேன். அவற்றையெல்லாம் சேர்த்துச் சற்றுப் பெரிய தொகுப்பாக வெளியிட உள்ளேன்.

தி. ஞா:- படைப்பாளி இறந்துவிட்டான் எனக் கருதிக்கொண்டு ஒரு படைப்பை விமர்சிக்க வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

எம். ஏ. நு. மான்:- இது தொடர்பாக நான் எழுதிய பிரதியின் மரணம் என்ற கட்டுரை ஏற்கனவே காலச் சுவட்டில் வெளிவந்துள்ளது. பிரஞ்சு விமர்சகரான ரோலன் பார்த் என்பவர்தான் இக்கருத்தை முதலில் வெளியிட்டார். படைப்பாளியின் ஆளுமையைப் புறக்கணித்து வாசகனை மையமாகக்கொண்டு விமர்சனம் அமைய வேண்டும் என்பது இதன் சாராம்சம். ஆசிரிய மைய விமர்சனமும் - வாசக மைய விமர்சனமும் இருதுருவ நிலைப்பாடு என்பதே எனது கருத்து. இதுபற்றி எனது கட்டுரையில் விரிவாக விளக்கியுள்ளேன். ஆசிரிய மைய விமர்சனத்தை நிராகரிப்பவர்கள் எல்லாரும் நடைமுறையில் ஆசிரியனை மையமாகக் கொண்டே விமர்சிக்கிறார்கள். புதுமைப்பித்தன், மௌனி பற்றிய அ. மாக்கீன் சமீபத்திய எழுத்துகள் இத்தகையனவே.

தி. ஞா:- குழுவிமர்சனப் போக்குகளால் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட சாதக பாதக விளைவுகள் எவை ?

எம். ஏ. நு. மான்:- நமது விமர்சனமே குழு விமர்சனமாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. குழுவிமர்சனத்தை எதிர்ப்பதாகச் சொல்பவர்களும் தங்களைப் பிறிதொரு குழுவாகவே அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். குழுவிமர்சனம் என்ற பதம் முதலில் நமது மாக்கீய விமர்சகர்களைக் குற்றக்கூண்டில் நிறுத்துவதற்

காகவே மற்றவர்களால் உருவாக்கப் பட்டது. இவர்களை எதிர்த்த தமிழ்த் தேசிய வாதிகள் தங்களை ஒரு குழுவாக அமைத்துக்கொண்டே செயற்பட்டார்கள். இலக்கியத்தில் தங்கள் கருத்து நிலைகளைப் பிரதிபலிப்போரை முதன்மைப்படுத்த முயன்றார்கள். மறுபுறத்தில் மாக்கிய விமர்சனத்தை நிராகரித்த பிரபஞ்ச யதார்த்த வாதிகள் தங்களைப் பிற்தொரு குழுவாக அமைத்துக் கொண்டார்கள். தங்கள் கருத்து நிலைக்குள் வருவோரையே இவர்கள் முதன்மைப் படுத்தினார்கள். நற்போக்கு - இதற்குள் இன்னொரு குறுங் குழுவாக இயங்கியது. எனினும், இவர்களில் யாருமே மாக்கிய விமர்சகர்களின் சாதனையை எட்டவில்லை. மாக்கிய விமர்சகர்களை மட்டும் குழுவிமர்சகர்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு இவர்களில் யாருக்கும் தார்மிக உரிமை இல்லை. குழுவிமர்சனத்தின் சாதகமான அம்சம் என்று எதைச் சொல்லலாம்? ஒரு வசை விமர்சனப்போக்கு (polemical criticism) வளர்ச்சியடைந்ததைச் சொல்லலாமா? இதுவே அதன் பாதகமான அம்சம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மாக்கிய விமர்சகர்களைவிட மற்றவர்களே இத்தகைய வசை விமர்சனத்திற்கு அதிக பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

தங்கள் குழுவைச் சேர்ந்தோரை உயர்த்திப் பிடிக்க முயன்றது குழுவிமர்சனத்தின் மிகப் பாதகமான விளைவு என்று சொல்வேன். கைலாசபதிக்கு முருகையனே மிகச்சிறந்த கவிஞன். தமிழ்தேசிய வாதிகள் காசி ஆனந்தனைத் தாக்கிய பிடித்தார்கள் அல்லது அந்த வட்டத்துக்குள் முழுமையாக அடக்க முடியாவிட்டாலும் மஹாகவியைப் பாராட்டுவார்கள். பிரபஞ்ச யதார்த்த வாதிகளுக்கு இவர்கள் யாரும் நல்ல கவிஞர்கள் அல்ல. மு.பொ. நீலாவணனுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை காட்டுவார். ஆன்மிக விளக்கம் கொடுக்கக் கூடிய சில கவிதைகளை அவர் எழுதியமைக்காக. மற்றும்படி அவரைப் பொறுத்தவரையில் மு. பொ.வும் (தானும்) வில்வரெத்தினமும் தான் இனிவரும் யுகத்தின் கவிஞர்கள். தமிழகத்தில் நிலைமை இன்னும் மோசமானது. விமர்சனம் குழுநிலையைவிட்டுக் கீழிறங்கி-தனி ஆளுமைகளின் மோதலாகச் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் போக்கு நடுநிலை விமர்சனத்தின் தேவையை நமக்கு வலியுறுத்துகிறது. அதையே நான் முதன்மைப்படுத்த முயல்கிறேன்; தூய நடுநிலைமை விமர்சனம் என்ற ஒன்று சாத்தியமில்லை எனினும்.

தி.ஞா:- கி. ராஜநாராயணனின் படைப்புகள் வேரில்லாத விருட்சம் போன்றவை என நீங்கள் குறிப்பிட்டதாக ஞாபகம். அவ்வாறாயின் எந்த அடிப்படையில் அப்படிக்கூறினீர்கள்? எம்.ஏ.நு.மான்:-ராஜநாராயணன் நான் விரும்பிப் படிக்கும் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். தனிப்பட்ட முறையில் அவருடன் எனக்கு நல்ல பழக்கம் உண்டு. ராஜநாராயணனின் படைப்புலகம் என்ற எனது கட்டுரையின் இறுதிவரி அவரது படைப்புலகம் ஆணியேர் இல்லாத அழகிய விருட்சம் என்று கூறலாம் என முடிக்கிறது. அந்தக் கட்டுரையில் அந்தக் கடைசிவரி மட்டும் தனக்கு உடன்பாடு இல்லை என ராஜநாராயணனே என்னிடம் நேரில் கூறினார். அந்தக் கட்டுரைக்காக அவருடைய படைப்புக்களை முழுமையாகப் படித்தபோது மனித நடத்தைகளை - வாழ்வின் வெளித்தெரியும் அம்சங்களை நுட்பமாகச் சித்திரிக்கும் அவரது அக்கறைக்கு மேலாக, தனது பாத்நிரங்களில் அவர் காட்டும் மனித நேயத்துக்கு மேலாக வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு முழுமையான - ஆழமான தரிசனம் அவரது படைப்புகளில் வெளிப்படவில்லை என்று தோன்றியது. எனது கட்டுரையின் கடைசிவரி அதைத்தான் சுட்டுகிறது.

தி.ஞா:- 'ஈழத்தின் தமிழ்ச் சிறுகதை மூலவர்கள் எனப் போற்றப்படும் சி.வைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன் ஆகியோர் ஒரு பத்தாண்டு காலத்தில் ஏற்படுத்திய சிறுகதைத்துறையின் தாவலை ஐம்பது வருடங்களாக எழுதிவரும் இன்றைய சிறுகதைகளில் காணமுடியவில்லை' என்று செங்கை ஆழியான் கூறுகிறார். இது பற்றிய உங்கள் கணிப்பு என்ன? எம். ஏ. நு.மான்:- இது ஒரு சரியான கணிப்பு என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. 1950க்குப் பிறகு ஒவ்வொரு பத்தாண்டிலும் நமது சிறுகதை வளர்ச்சியில் சில புதிய பாய்ச்சல்களும் பரிமாணங்களும் காணப்படுவதை ஒரு விமர்சகன் தவற விடமுடியாது. வ. அ. இராசரத்தினம், எஸ். பொன்னுத்துரை, மு. தளையசிங்கம் போன்றோர் 50, 60 களில் நமது சிறுகதைத் துறையில் ஒரு பாய்ச்சலாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். 70களில் உருவாகிய எழுத்தாளர்கள் பலரிடம், செங்கை ஆழியான் உட்பட, ஒரு புதிய பரிமாணம் தெரிகிறது. 80களில் முன்னணிக்கு வந்த சட்டநாதன், உமாவரதராசன், ரஞ்சகமார், எம். எல். எம். மன்கூர், சிறிதரன் போன்றோரிடம் பிற்தொரு பாய்ச்சலையும் பரிமாணத்தையும் காண்கிறோம். இந்தப் பாய்ச்சல்களைக் காட்டும் கதைகள் இன்னும் சரியாகத் தொகுக்கப் படவில்லை. நமது சிறுகதை வளர்ச்சியைக் காட்டும் நோக்கில் ஒரு தொகுப்பு முயற்சி மேற்கொள்ளப் படும்போது இதை நாம் இனங்காண முடியும்.

தி.ஞா:- படைப்பாளி உணர்வு பூர்வமானவன். விமர்சகன் அறிவு பூர்வமானவன். இந்த முரண்பாடான - ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்துவராத தன்மைகள், இரு துறைகளிலும் இயங்கும் உங்களது இலக்கிய ஆக்கத் திறனிலும் விமர்சனப் பார்வையிலும் எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? எம். ஏ. நு.மான்:- இது ஒரு கற்பிதமான முரண்பாடுதான். இந்த முரண்பாட்டை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உணர்வும் அறிவும் இல்லாமல் ஒரு நல்ல படைப்போ, விமர்சனமோ சாத்தியமில்லை. ஒரு விமர்சகனுக்கு படைப்பின் உணர்வு வலயத்துள் சஞ்சரிக்கும் படைப்பு மனம் வேண்டும். அதுபோல் ஒரு படைப்பாளிக்குத் தன் உணர்வு வலயத்தை அறிவு பூர்வமாகப் பகுத்தாராயும் சிந்தனைத்திறன் வேண்டும். உலகின் சிறந்த படைப்பாளிகள் பலர் நல்ல ஆய்வறிவாளர்களாகவும் விமர்சகர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். படைப்புணர்வு அற்றவன் நல்ல விமர்சகனாகவோ, அறிவுபூர்வமான சிந்தனைத்திறன் அற்றவன் நல்ல படைப்பாளியாகவோ மலர்தல் சாத்தியமில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

தி.ஞா:- ஈழத்து இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகளில் மொழியியல் அறிவின் செல்வாக்குப் பற்றி மொழியியல் அறிஞர் என்ற வகையில் உங்கள் கணிப்பு என்ன? எம். ஏ. நு.மான் :- இலக்கியம் ஒரு மொழிக்கலையாகும். அவ்வகையில் இலக்கியத் திறனாய்வும் மொழியியலின் எல்லைக்கு உட்பட்ட ஒரு துறைதான். நவீன மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. சூரின் மொழியியல் கோட்பாடுதான் அமைப்பியலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. நோமன் ஹேகோப்சனின் மொழியியல் அடிப்படையிலான கவிதையியல் பிரசித்தமானது. மொழியியலின் ஒரு பிரிவான நடைபியல் இலக்கியத் திறனாய்வுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஆயினும், தமிழ் நாட்டிலும் சரி இலங்கையிலும் சரி இலக்கியத் திறனாய்வில் மொழியியல் அதிகம் பிரயோகிக்கப்படவில்லை. இலக்கிய ஈடுபாடுடைய மொழியியலாளர் நம்மத்தியில் இல்லாமை இதற்கு ஒரு காரணம் எனலாம். நமது திறனாய்வாளர்களுக்கும் மொழியியல் பயிற்சியில்லை. நான் இவ்வகையில் இரண்டொரு கட்டுரை எழுதியுள்ளேன். இது ஒரு ஆரம்ப முயற்சிதான். மொழியியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும் பற்றி ஒரு நூல் எழுதும் உத்தேசம் உண்டு.

இலக்கியப் பணியில் இவர்.....

பவளவிழாக் காணும் படைப்பாளி

'தமிழ்ஒளி'

வ.அ.இராசரத்தினம்.

'தமிழ்ஒளி' வ.அ.இராசரத்தினம் அவர்களின் பவளவிழா 05.08.2000 அன்று முதாரிலும், மறுநாள் 06-08-2000ல் திருகோணமலையிலும் நடைபெறவுள்ளது. அதனையிட்டு இச்சிறப்புக்கட்டுரையை வெளியிடுவதில் பெருமையடைகிறோம்.

நான் முதாரி மண்ணின் மகன் என்ற உணர்வே என் எழுத்துக்களின் அடிநாதம். இம்மண்ணின் வனப்பையும் வளத்தையும் நேசிப்பதே என் யோகம். இம்மண்ணின் மக்களது வாழ்வை இலக்கியமாக்குவதே என் நோன்பு, நான் எழுத ஆரம்பித்த நாட்களிலிருந்தே இத் தத்துவத்தை இயற்றி வருகிறேன் என்று கூறும் இலட்சிய இலக்கியவாதி திரு.வ.அ. இராசரத்தினம். இலக்கிய உலகில் 'வானா ஆனா' என்று சுருக்கி அன்புடன் அழைக்கப்படும் இவர் மிகப் பரந்த அளவில் இன்று பேசப்படுகிறார். அரை நூற்றாண்டுகளாக இலக்கிய உலகில் பல சாதனைகள் புரிந்த ஒரு மூத்த எழுத்தாளர். 1946ம் ஆண்டு எழுத்து முயற்சியில் ஈடுபட்டு இன்றுவரை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இவர், "சண்ட மாருதம் என மிண்டியெழுந்த அரசியல் - இலக்கியச் சூறாவளிக்குள் அகப்பட்டு விழுப்புண்களைத் தாங்கியவராகக் காட்சிதருகிறார்" என கலாநிதி மௌனகுரு குறிப்பிட்டுள்ளார். ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியை இலக்கியத்தில் யதார்த்தமாகச் சித்தரித்து எழுதிவரும் படைப்பாளியாக இவர் திகழ்கிறார்.

"என்றும் இளமை குன்றாது அழகுடன் தமிழ்த்தாய் இருக்க வேண்டுமென்றால் புதிய புதிய துறைகளில் அவளை அழகு செய்து பார்க்கும் புதல்வர்களை அவள் பெற்றோராக வேண்டும். சிறுகதைத் துறையிலே தமிழ்நாட்டோடு சரிநிகர் சமமானதாக எழுதிய பலர் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ள இளந்தலைமுறையினர் பலர் அவர்களின் இடத்தை நிரப்புவதற்காக முன்வந்தனர். வளர்வனவற்றிற்கு இளங்குருத்துக்களை அழியாமல் பாதுகாக்க வேண்டியதும் அவசியந்தான். அப்படி வந்த இளங்குருத்துகள் பல பூவாகிக் காயாகிப் பழமாவதற்குப் பதிலாக வெறும் சலசலப்புக் காட்டி மறைய, ஒரே ஒரு குருத்து சரிநிகர் சமமானதாக ஈழநாட்டின் எல்லாப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களாலும் போற்றிப் புகழக்கூடியதாக வளர்ந்து வாழா ஒங்கி வளம்பெற்று நிற்கிறது. அந்தக் குருத்துத்தான் வ. அ. இராசரத்தினம்" என்றார் கரவைக்கவி கந்தப்பனார். (இது கனக.செந்திநாதனின் முனைப்பெயர்.) இக்கூற்று வெளிவந்த

ந.பார்த்தபன்

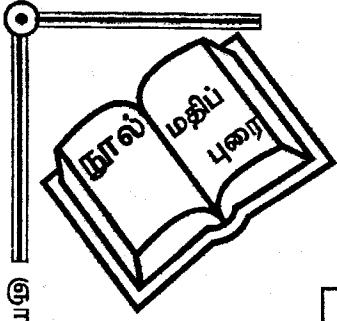
1995ம் ஆண்டு ஈழகேசரிப் பத்திரிகையையும் இக்கூற்றையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது வானா ஆனாவின் நீண்ட இலக்கியப் பணியை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

"ஈழநாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியொன்று வெளியீடும் யாவரும் எந்தச் சிறுகதையை விட்டுவிட்டாலும் இவரது தோணி சிறுகதையை விட்டுவிட்டால் அது பூரணமானதாகாது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் பிரபல விமர்சகர் இராசிகமணிகனக செந்திநாதன். மேலும் ஈழத்துச் சிறுகதையின் மூலவர் என்றும், வானா ஆனாவால் என் இலக்கியக் குருநாதர் என்றும் போற்றப்படும் இலங்கையர்கோன், தோணி சிறுகதையை வாசித்துவிட்டு, "ராசா நீர் என்னை வென்றுவிட்டீர்" என வெகுவாகப் பாராட்டியது, தோணி சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்ததைவிட, தமிழ் ஒளி என்று பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப் பட்டதைவிட மிக மேலான மகிழ்ச்சியைத் தந்ததாகக் குறிப்பிடும் வ. அ., சிறுகதைத் துறையில் அன்றுதொடக்கம் இன்று வரை(1946 - 2000) முன்னணியில் நிற்பவர் என்றால் மிகையல்ல. இதுவரை தோணி சிறுகதைத் தொகுதியுடன், ஒரு காவியம் நிறைவுபெறுகிறது, கொட்டியாரக் கதைகள் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளும் வந்துள்ளன.

இவரது மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள் என்ற நாவலுக்கு அகில இலங்கை சாகித்தியப் பரிசும், வட-கிழக்கு மாகாண சாகித்தியப் பரிசும் கிடைத்ததும் குறிப்பிடத்தக்க பெருமைதரும் விடயம் எனலாம். கொழுகொம்பு, கிரௌஞ்சப் பறவைகள், ஒரு வெண்மணற்கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது ஆகிய நாவல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவரது கிரௌஞ்சப் பறவைகள் இலங்கையில் வெளிவந்த சரித்திர நாவல்களுக்குள் மிகச்சிறந்த நாவல் என்ற பெருமதிப்பைப் பெற்றது. அத்தோடு ஈழநாடு பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டு நூலுருப்பொறாத துறைக்காரன் என்ற நாவலும் ஈழத்து நாவல் உலகில் மைற்கற்கள் என்று கூறக்கூடியவை.

இவர், இலக்கிய நினைவுகள், பொச்சங்கள் என்ற கட்டுரை நூல்களையும், முதாரி புனித அந்தோனியார் கோயிலின் பூர்வீக வரலாறு, திருக்கரசைப் புராணம் (பதிப்பித்தது) போன்ற நூல்களையும் தந்து, தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்துள்ளார். மேலும், நாடக ஆசிரியராகப் பத்திரிகையிலும் வானொலியிலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். ஆரம்பகாலத்தில் கவிதைத்துறையில் காலடி பதித்தவர் என்பதையும் பூவரசம்பூ என்ற கவிதை நூலை மொழிபெயர்த்தவர் என்பதையும் தமிழ்பிமானிகள் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள் என்ற நாவலின் முன்னுரையில், 'ஈழத்து இலக்கிய விமர்சகர்களைப்பற்றி நான் என்றுமே கவலைப்படவில்லை. அவர்களில் பலர் கட்சியையும் காசையும் கட்டிக்கொண்டு ஆளுக்காள் முதுகு சொறிபவர்கள்' என்று மிகத்துணிச்சலுடன் கூறும் வானா ஆனா, நவீன இலக்கியவாதிகள் பழந்தமிழ் இலக்கியம் படிக்கவேண்டும்; பழந்தமிழ் இலக்கியம் படிக்காதவர்கள் எழுதக்கூடாது எனும் கருமும் போக்கையும் கொண்டவராகத் திகழ்கிறார். ஈழநாகன். கீழ்க்கரை தேவநேயப் பாவாணர், வியாகேச தேசிகர் போன்ற புனைப்பெயர்களிலும் இவர் எழுதியுள்ளார் என்ற தகவல் வாசகர்களுக்கு மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற போதும், இவர் எழுத்துலகைவிட்டு ஓய்வு பெற்றுவிடவில்லை. எழுபத்தைந்து வயது நிரம்பப்பெற்று பவள விழாக்காணும் படைப்பாளியாக விளங்கும் இவர், எழுத்துலகில் தொடர்ந்தும் எழுதிவருவது, தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் சிறப்பையும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குப் பெருமையையும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ப. ஆப்டின் எழுதிய கருக்கொண்ட மேகங்கள்

கவிஞர் ஏ.இக்பால்

ஆப்டின் அவர்களின் கருக்கொண்ட மேகங்கள் ஒரு வித்தியாசமான போக்கைக் கொண்டுள்ள நாவலாக விளங்குகிறது. இந்நாவல் பின்வரும் விடயங்களை வலியுறுத்துகிறது. 1. குளக்காட்டுப் பிரதேசத்தை திருத்தி வயலாக்குதல். 2. அதனால் சிங்கள முஸ்லிம் கிராமங்கள் ஒற்றுமையாகும். 3. அதற்காகப் படித்த இளைஞர்கள் பழையவர்களை ஒன்று கூட்டல். 4. சங்கமமைத்தல், பிரதேச விவசாய முன்னேற்றச் சங்கம். 5. அச்சங்கம் இறுதியில் இலங்கை விவசாய முன்னேற்றச் சங்கமாக விரிவடைதல். இந்த நோக்கங்களை முன்வைத்தே இந்த நாவல் வளர்ந்து செல்வதை வாசித்துணரலாம். கதை மாந்தர்களது வளர்ச்சி இங்கு நடைபெறவில்லை. அவர்கள் வார்ப்பாகவே நிலைப்படுகின்றனர். இந்நாவலில் வளர்ச்சி பெறுவது செயற்பாடுகள்தான். அதனால் இந்நாவல் ஒரு வித்தியாசமான போக்கைக் கொண்டுள்ளது.

இந்நாவலில், கதைமாந்தர்கள் விழுமிய உயர்வுடையவர்களாக வாழுவது ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும். பாலியல் சார்ந்த நடத்தைகள் எதுவும் இம்மாந்தரிடையே காணப்படவில்லை. அது வீணாக இலட்சியத்தைக் கெடுத்துவிடும் என எண்ணுகின்றனர். தங்களைத் தாங்களே உணரும் வல்லமை உடையவர்களாக இக்கதை மாந்தர் காணப்படுகின்றனர். பாத்திரங்கள், சொல், எண்ணம், தூய்மை என்பவற்றின் துணையோடு உருவாகியுள்ளமை குறித்துக்காட்ட வேண்டிய தொன்றாகும். பாத்திரங்களின் புறஇயக்கம், மனஇயக்கம் இரண்டும் சேர்ந்து வளர்வதை இந்நாவல் தெளிவாக்குகிறது.

இக்கதை நடக்கும் இடம் வயல், வயல்சார்ந்த இடம், மருதம்; காடு, காடுசார்ந்த இடம், முல்லை; ஆகிய இடங்களாகும்.

இந்நாவல், தனது குறிக்கோளை அடைவதற்குக் குறிஞ்சி நிலக்கட்டு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. கிராமசேவகர் பண்டார, கரீம் மாஸ்டர், ஹாசைன் சேர், தர்மரத்ன தேரர், ஆகியோர் மலை, மலை சார்ந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கூடும் குணத்தையுடைய நல்லியல்பாளர்கள். அடிக்கடி இவர்களுடன் சந்திப்பு நடத்தும் சாரதி வேலு கூட, மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவரே. வீட்டில் வரும் விருந்தாளிக் குத் தன் தந்தை குருமான்வராக இருந்தபோதும், அவரை அறிமுகப்படுத்திப் பெருமைப்படுத்தும் குணமும் பண்பும் உடையவர்கள் மலைநாட்டார். ஆனால், தந்தை நாகரிகத் தோற்றமற்றவராக இருந்தால், அவர் எங்கள் வயல் வேலைக்காரர் எனக் கூறிவிடும் மோசடிப்புத்தியுள்ளவர்கள் வயல் சார்ந்த நிலத்தவர்கள். அவ்விதமான நிலத்தையுடையோரின் நற்பண்புகள் விரிய மலை நாட்டார் இணைந்தமை முக்கிய காரணமெனலாம்.

இதுகாலவரை பின்தங்கிய இடமெனக் கருதும் அனூராதபுர மாவட்டத்திலுள்ள இந்நாவலின் களம் இன்னும் பின்தங்கக் கூடாது, எனும் உணர்வை இந்நாவல் ஏற்படுத்துகின்றது. இன்றைய தேவை என்ன? என்பதை உணர்த்தும் கல்வியை அந்நில மக்கள் பெற்றதால், சிங்கள முஸ்லிம் இளைஞர்களின்

கூட்டு இறுக்கமாகின்றது. இந்நூலாசிரியர், பாத்திரங்களின் பேச்சு வழக்கு, அவர்கள் பெற்றுள்ள கல்வித்தரம், வாழ்க்கைச் சூழல், பிரதேசப் பாங்கு என்பவற்றை இயற்கையாகக் காட்டியுள்ளார். கதை நாடக உரையாடல் மூலம் செவ்வனே நடக்கின்றது. உரையாடல், செயல் ஆகியவற்றால் அந்நில மக்களின் பண்பின் உணர்வை இந்நாவல் வெளிக்கொணர்கின்றது. முற்றிலும் புறவயத்தன்மை objective முறையால் படைப்பு முறை வழிப்படுத்தப்படுகின்றதையும் உணர முடிகின்றது.

'கருக்கொண்ட மேகங்களில்' தேடல் இருக்கின்றது. அதுதான் முழுமையானதுமாகும். இலக்கியமும் இருக்கின்றது. ஆனால், கலையழகில் முழுமை பெறவில்லை. தேடல்கள் மிகுந்த நாவல்களில் அந்நாவலாசிரியர்கள், கலையழகை விட்டுவிடுவது இயல்பே. என்றாலும், கருக்கொண்ட மேகங்களை சிதம்பர ரகுநாதனுடைய 'பஞ்சம் பசியும்' நாவலுடனும் ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின் 'நாகம்மாள்' நாவலுடனும் ஒப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். கவித்துவச் சித்திரங்களை மேற்கூறிய நாவல்கள் அள்ளித் தெளித்திருப்பதால், கலையழகு சிறந்திருக்கிறது. இந்த விடயத்தில் 'கருக்கொண்ட மேகங்கள்' ஓரளவு குறைவடைகின்றது.

சமூக வரலாற்று அறிவை வளர்க்கும் இந்நாவல் ஒரு யதார்த்தப்படைப்பு என்பதை மறந்திட முடியாது. இந்நாவல் கூறும் இலட்சிய இயக்கத்திற்கு முல்லைவீடுகள்: பழையமீன் மாஸ்டர், கரீம் மாஸ்டர், கிராமசேவகர் பண்டார, ஹாசைன் சேர், தர்மரத்தின தேரர் என்பவர்களே. இதில் வரும் பழையமீன் மாஸ்டர், ஆசிரியர் ப. ஆப்டின் அவர்கள்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

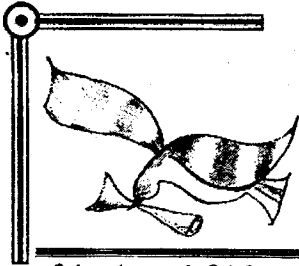
இந்நாவலின் கருத்தை உருவாக்கிய விதத்தில் ஆசிரியர் வெற்றி யடைந்துள்ளார். அதன் உண்மைத் தன்மையை வெளிக்காட்டி வரலாற்றியலில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். சந்தர்ப்பப் பொருத்தங்களை மிகவும் இலாவகமாக வெளிக்காட்டியுள்ளார். முக்கியமாகத் தம் கருத்தை ஏற்புடைய விதத்தில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இந்நாவலைச் சுவைப்பவர்கள் அறிவு பெறுவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

அ.ந.கந்தசாமியின் 'மனக்கண்' நாவல், சமர்செட்மாயின் நாவல்கள் அனேக (Information) தகவல்கள் தருகின்றன. அந்தளவில் இல்லாவிட்டாலும், இந்நாவல் அனேகம் பிராந்தியத் தகவல்களை தருவதைக் காணமுடியும். குளக்காட்டு மண்ணாய்வு சாதாரண விவசாயிகளால் நடாத்தப்படுகின்றது. இவ்விதம் சில இடங்கள் இந்நாவலில் வருகின்றன. அவற்றை நோக்கும்போது, அமைப்பியல்வாத - 'ஸ்ட்ரூலிஸம்' என்பதை ஒரு விஞ்ஞான மாணவன் உணருமளவிற்கு இந்நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

விழுமிய மதிப்பீட்டை வெளிப்படுத்தும் நாவல்து. கிராம மட்டத்தில் கல்வியைக் கண்ட இளைஞர்கள் சமவயதுப் பெண்களுடன் பழகும்விதம், மற்றவரோடு பழகும்விதம் மிகவும் 'மெச்சுவட்டாக' இருப்பதை இந்நாவலாசிரியர் நன்கு காட்டியுள்ளார். முறைசார்ந்த கல்வி இவ்விதம் நெறிப்படுத்தும். முறைசாராக் கல்வி நம்நாட்டில் மிதந்துள்ளதால், விழுமியக்கேடு ஏற்படும் என்பதற்கு இந்நாவலில் பல நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக்காட்டாகின்றன.

கலை இலக்கிய உலகைத் தன்வயப்படுத்தும் முயற்சியிலும், மானிட விழுமியங்களை இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கிய முயற்சியிலும், சமூகப்பணி இலக்கியத்திற்குண்டு என்பதை வெளிக்காட்டியதிலும், கலைஞன் சுதந்திரமும் நுகர்வு நாட்டமும் உடையவன் என்பதிலும் இந்நாவலாசிரியர் கட்டுண்டு இந்நாவலை நம்முன் சமர்ப்பிக்கின்றார். இந்நாவல், இம்முயற்சிகளின் அடைவையும் அடிப்படையையும் கொண்டு வெளிவந்துள்ளமையால், பன்மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டு உலகில் பரவ வேண்டும். அம்முயற்சியில் ஈடுபடுவோர் இந்நாவலை கணக்கெடுப்பது கட்டாயமாகும்.

வாசகர் பேச்சுரிசார்.....

நீங்கள் முந்திக் கொண்டுவிட்டீர்கள். 'ஞானம்' முதற்பிரதி கிடைத்து, அதற்குக் கடிதம் ஒன்று எழுத எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, நேற்றைய தினம் இரண்டாவது பிரதியும் எனது கைக்கு வந்து சேர்ந்தது. இன்றைய சூழ்நிலைகள் காரணமாக இலக்கிய உலகம் என்னைப் பொறுத்தவரை இருள் சூழ்ந்து கிடக்கின்றது. இவ்வாறான சஞ்சிகைகள் கைக்கெட்டுவது ஒளிக் கீற்றுத்தான். தொடரட்டும் உங்கள் பணி. தெனியான், கரணவாய் வடக்கு.

ஐ-லை சஞ்சிகையில், ந.பார்த்திபனின் ஆவனஞானி இரா. கனகரத்தினம் சார்பான ஆக்கமும், கலாநிதி துரை. மனோகரனின் ஆக்கமும் மகுடங்கள். பயனுள்ள பலதை அறிய முடிந்தது. கனகசபை தேவகடாட்சம், மல்விகைத் தீவு.

ஞானம் சஞ்சிகை ஒளி-1, ஒளி-2 பார்த்தேன். நம்பிக்கை தருகின்ற நல்ல முயற்சி. தெரிந்தெடுத்த மாறுபட்ட ஆக்கங்கள். எஸ். பொ. மற்றும் டொமினிக் ஜீவா போன்றோரின் நேர்காணல் அருமை. இலக்கிய உலகின் பல்வேறு பிரச்சினைகள் அலசப்பட்டுள்ளன.

-மலர் வேந்தன், துணை ஆசிரியர் - தொண்டன், மட்டக்களப்பு.

ஞானத்தின் ஆரம்பமே மிகவும் நன்றாக இருப்பது அதன் ஏற்றமிகு எதிர்காலத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. முத்த எழுத்தாளர்களின் பேட்டி கனதியாகவும் கருத்தாமும் மிக்கதாகவும் இருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

எம். வை. எம். முஸ்லிம், முன்னைநாள் கல்விப் பணிப்பாளர், கண்டி.

சஞ்சிகை ஒன்றைச் சிறப்பாக உருவாக்குவதற்குரிய மூலபலம் தங்களுக்கு உண்டு. ஆகவே 'ஞானம்' இலக்கியச்

செழுமை கொண்டதாக அமையும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. அதன் உருவாக்கத்தைப் போலவே விநியோகமும் விற்பனையும் முக்கியமான அம்சங்கள். நீங்கள் இவற்றையும் திறம்பட நிர்வகித்தல் முக்கியமாகும்.

- வ.இராசையா, கொழும்பு - 06

கடுகு சிறிதென்றாலும் காரம் பெரிதென்பதுபோல, 'ஞானம்' இதழ் உருவத்திற்கு சிறிதெனினும் உள்ளடக்கத்தில் கனமானது என்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்வார். கவிஞர் புரட்சிபாஸன், திருகோணமலை

ஞானத்தினுள் வாங்கப்பட்டிருக்கும் விடயங்கள் பாரமானது, பக்குவமானது. சிக்கனமான அட்டை பூசி மிணுக்கிய பக்க (Page make up) அமைப்பு - பிரமாந்தம். எழுத்து வேந்தன் டொமினிக் ஜீவா அவர்களை நேர்கண்டு பேசியிருப்பது இதயத்தை நிரப்புகிறது - மகிழ்ச்சியால்... செழியன். ஜே. பேரின்பநாயகம் முன்னைநாள் நகரபிதா, மட்டக்களப்பு.

'புதிய நூலகம்' பகுதி, வாசகர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் பெரும் நன்மை தரும் பகுதியாக அமையும். அட்டை அமைப்பில் எளிமையைப் பேணுவதே நல்லது என நினைக்கிறேன். உள்ளீடு தரமாகவிருந்தால் வாசகர்கள் முகப்பைப் பற்றிக் கவலைப்படப்போவதில்லை யோ.அன்ரனி, பேராதனை

'ஒரு நாள்' என்ற தலைப்பில், மலையக நாட்டார் பாடலொன்றை சொற்கள் மாற்றி இடைச்செருகல் போன்ற திருத்தங்களுடன் தனது பாடலாக, ஐ-லை இதழில் திரு. எஸ். சிவஞானசுந்தரம் எழுதியுள்ளார். இது பிழையாகும். - மு. சிவலிங்கம், மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினர்.

புதிய நூலகம்

அந்தவிஜ்வா

சஞ்சிகை : ப்ரவாகம்
ஐ-லை - ஐ-லை 2000
வெளியீடு: சுதந்திரக் கலை இலக்கியப் பேரவை. 9, மாத்தளை ரோட், உக்குவளை.

காதலையும் காமத்தையும் எழுதி உங்கள் பேனாக்களை வீணாக்காமல் நம்மைச் சுற்றி நிற்கும் அக்கிரமங்களை கொடுமைகளை கண்ணீர் நதிகளின் காரணங்களை, மனச்சாட்சியின் முன்னிறுத்தி தீர்வுகளோடு எழுத்தாக்குங்கள்

- ஆசிரியர் குழுவின அறைசுவல்

சஞ்சிகை: தொடர்பு 52
ஆசிரியர்: தேவதாசன் ஜெயசிங்
முகவரி: 90, கண்டி ரோட், கெங்கல்லை
கிறிஸ்தவ சஞ்சிகையான 'தொடர்பு' மத சஞ்சிகையாக இருந்தாலும் இலக்கிய தரத்தடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலை விடயங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சஞ்சிகை: தொண்டன்
(ஐ-லை- ஆகஸ்ட் 2000)

திருகோணமலை மறைக்கோட்டம் சிறப்பிதழ்

தொடர்பு: சமூக தொடர்பு நிலையம்
த. பெ. எண் 44, மட்டக்களப்பு

கடந்த முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாக மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவரும் கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய சஞ்சிகை. பல்கலை விடயங்களுடன் சமயம் சார்ந்த தகவல்களையும் தாங்கி வருகிறது.

சஞ்சிகை: குன்றின்குரல் மே-ஜூன் 2000
தொடர்பு: குன்றின்குரல்
30, புல்தான மாவத்த, கண்டி
கண்டியிலுள்ள தோட்டப்பிரதேச கூட்டுச்செயலகம் வெளியிடும் சஞ்சிகை. கடந்த 19 ஆண்டுகளாக வெளிவருகிறது. கவிதை சிறுகதை கட்டுரை எனப் பல விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நூலின் பெயர்: அர்ச்சுனன் தபசு
நூலாசிரியர்: அம்பிகை வேல்முருகு
முதற் பதிப்பு: 1998
விலை : ரூபா 80/-
வெளியீடு : குமரன் பப்பிளிஷர்ஸ்
(சென்னை 600026)
201, டாம் வீதி, கொழும்பு -12.

மகாபாரதம் உலக இதிகாசங்கள் அனைத்திலும் அளவின் பெரியது. அர்ச்சுனன் தபசு என்ற இந்நூல் கூறும் கூத்து மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அர்ச்சுனன் தபசு என்ற இக்கூத்து தமிழகத்திலிருந்து வந்து மலையகத் தோட்டத் தமிழர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. அம்பிகை வேல்முருகு ஆழமாகவும், அகலமாகவும் இக்கூத்தினை ஆராய்ந்துள்ளார்.
-பின்னட்டைக் குறிப்பிலிருந்து

நூலின் பெயர்: மரபு வழித்திறனாய்வும்
ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமும்
நூலாசிரியர்: கே. எஸ். சிவகுமாரன்
முதற் பதிப்பு: ஜனவரி 2000
விலை : ரூபா 125/-
வெளியீடு : மீரா பதிப்பகம்,
191/ 23, ஹைலெவல் வீதி, கொழும்பு,
கலைப்பிரிவில் கல்விகற்கும்
மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது
ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் வேறுபட்ட

பரிமாணங்களையும் அறிந்து கொள்ள அவாவும் ஆர்வலர்களுக்கும் கே.எஸ். சிவகுமாரனின் நூல்கள் பெருவிருந்தாக அமைகின்றன.

நூலின் பெயர்: அல்லாமா இ.பாலின் இதயப் புகையல்

நூலாசிரியர் : தமிழில் எல்.எம்.ஏ. ஹஸன்

முதற் பதிப்பு: 1999

வெளியீடு : ஓராபி பாஷா கலாசார நிலையம், கண்டி.

"அல்லாமா இ.பாலின் அனேக கவிதை நூல்கள் அகிலத்தை அதிர்வுடையச் செய்தபோதும் அமைதியான தமதுள்ளக்கிடக்கையை அற்புதமாக வெளியிட்ட நூல் 'இதயப் புகையல்' எனின் மிகையல்ல. இக்கவிதைகளை நுணுகிக் காண்பது மிகக் கஷ்டம். தன்னுள்ளக் கிடக்கையை அடக்கமாக வெளியே காட்டும் தத்துவார்த்தப் புகைப்படம் இந்நூல். முன்னுரையில் கவிஞர் ஏ. இக்பால்.

நூலின் பெயர்: கலையாத மேகங்கள் நூலாசிரியர்: ஒலுவில் அமுதன் (சிறுகதைத் தொகுதி)

முதற் பதிப்பு: 1999 விலை: ரூபா 70/- வெளியீடு: முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி, அம்பாறை மாவட்டம்.

தற்கால நிகழ்வை வைத்துக் கதைகள் புனைந்துள்ளேன். காலத்துக்குப் பொருத்தமானவை, சிந்திக்கக் கூடியவை. புகழுக்காக பணத்துக்காக நான் எழுதவில்லை. இலக்கியப்பணி புரியவேண்டுமென்பதற்காக எழுதுகிறேன்

- நூலாசிரியர் ஒலுவில் அமுதன்

நூலின் பெயர்: கலையும் ஓவியமும் நூலாசிரியர்: கலாநிதி சபா. ஜெயராசா முதற் பதிப்பு: 1999

விலை : ரூபா 100/-

வெளியீடு : பொஸ்கோ - நல்லூர்

உலக ஓவிய மரபுகள், தமிழர்கள் களது ஓவிய வடிவமைப்பு மரபுகள் மற்றும் திறனாய்வு நுண்முறைகள் முதலியவற்றைத் தாங்கிய அகல்வி ஆக்கமாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. அணிந்துரையில்- பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை

நூலின் பெயர்: காத்திருப்பு

நூலாசிரியர்: தெனியான்

முதற் பதிப்பு: 1999

விலை : ரூபா 140/-

வெளியீடு : பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு- 11

இந்த நாவல் அவனின் காத்திருப்புப் பற்றிப் பேசினாலும் அவனையும் நுணுக்கமாகப் பார்க்கத் தவறவில்லை. பேய்ச் சுப்பு சுப்பிரமணியமாக மாறி, மீண்டும் பேய்ச் சுப்புலாகத் தாழ்ந்து, இறுதியில் அவன்முன் படமாகி சுப்பிரமணியமாக உயர்கிறான். எம். கே. முருகானந்தம் முன்னுரையில்

நூலின் பெயர்: யுத்தத்தை தின்போம் நூலாசிரியர்கள்: பிரதிபா தில்லை

நாதன், திருமா வளவன், சக்கர வர்த்தி முதற் பதிப்பு: 1999 வெளியீடு : அருவி வெளியீட்டகம்

சமுத்தமிழர்களின் இறைமை தொடர்பாக தெளிவான நிலைப்பாடும் உறுதிப்பாடும் கொண்ட இவர்கள் மனித நேயம் மறுக்கப்படும் போதெல்லாம் துடித்துத் துடித்து எழுகின்ற மனிதர்கள். இவர்களின் துடிப்பை கோபத்தின் சுவாலையை இந்தக் கவிதைகளில் காணலாம்.

புதிய நூலகத்தில் நீங்கள் எழுதிய நூல்களின் விபரங்களும் இடம்பெற வேண்டுமாயின் நூல்களின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைப்புகள்

கேள்விகளும் இம்சைகளும்

1. இன்னும் ஓயாமல் அடிக்கும் புயலாய் கேள்வியின் வதை;

எங்கே நிற்கிறது நமது இருப்பு?

சிறு பூச்சிகளின் போராட்டமாய் போன வாழ்வில் கேள்வியின் வதை தொடரத்தான் செய்கிறது;

உடலை போல மனசையும் நிர்வாணம் செய்ய முடிந்தால் இம்சையின் வலியும் தொடராது கேள்வியும் வதையும் தான்;

2. அதிகார மமதையின் உடல்கள் மீதான வன்முறையும்,

சம்பிரதாய சங்கிலிகளால் காயப் பட்டு கொண்டிருக்கும் சுயமும்,

அந்த கேள்விகளின் அந்த இம்சைகளின் கருவறைகளாகி விட்டன;

வழிகின்ற இந்த யுகச் சுவரில்;

மேமன் கவி

3. போலிமைகளின் ஊழிக் கூத்தும் கர்வத்தின் தாண்டவமும்

அதே கேள்விகளையும் அதே இம்சைகளையும் உற்பத்தி செய்யும்;

வழிகின்ற இந்த யுகச்சுவரில்;

4. இப்பொழுது நிறுத்தப்பட வேண்டியது கேள்விகளும் இம்சைகளும் தான் பதில்கள் - ஜனனம் ஆகுதல் மட்டுமே,

அழிகாரங்களினதும் ஆபுதங்களினதும் அகால மரணங்களாகும்.

5. அதுவரையிலான கேள்விகளாலான இம்சைகளும் இம்சைகளாலான கேள்விகளும்,

உனதம் எனதம் தேசம்போல, அவர்களின் பகைபோல, பின்னிய சங்கிலி தொடராச்சு இன்னும் இன்றும்.

'ஞானம்' மனித நேயத்தை அழைக்கிறது...

அறிவுலக ஆதவன் அறிவுக் கதிர்கள் பரப்ப அஞ்ஞான முகில் கூட்டம் அகன்று சென்றிட அனைத்துலகிலும் 'பளிச்' சென ஞான ஒளி பிரவாகிக்கிறது. பரந்த மனவானில் குரோதம் ஒளி மங்குகிறது அறியாமை எரிந்து விழுகிறது பாகுபாடு, கருமேகம் கலைகிறது

இனத்துவேஷம் காற்றில் அடிபட்டு நொறுங்கிவிடுகிறது பொறாமை இடி நின்றுவிடுகிறது பயங்கரவாத மின்னல் மறைகிறது எங்கும் ஞானம் கரம் நீட்டி சாந்திச் சோலைக்கு மனித நேயத்தை அழைக்கின்றது. எம், வை. எம். மீஆத் தும்புளுவாவை.

தலவீருட்சம்*

த. ஜெயசீலன்
நல்லூர்

T. GNANASEKARAN
19/7,
Peradeniya Rd.
Kandy,
Sri Lanka.

சுழற்றி அடித்துத் தொடங்குகிறது புயல்: 'சுற்றிச்'
சுழன்றுவரும் சூரை
சூழலினை ஆட்டுகுது!
ஊழையிடுங் காற்றுக்கு உறுதுணையாய் மழை வலுத்துக்
காலலெனச் சிரிக்கிறது!
கரைத்துக் கழுவி உண்ணும்
வெள்ளத்தால் பூமி வெருண்டு நடுங்குகிறது!
தள்ளி,
கிளையைத் தறித்து விழுத்தி, வேரைக்
கெல்லி,
சிறிய செடி கொடியைக் கிழித்துவிட்டு,
அந்தோ.....
எதற்கும் அசையாமல் சுயபலத்தில்
நின்ற விருட்சத்தை
நிர்மூலம் ஆக்குதற்கு
அந்தரப்பட்டு அடிக்கிறது பேய்க்காற்று!
இலைகள் உதிர்ந்து,
இரண்டு முன்று பெருங்கிளைகள்
ஓடிந்து,
அடித்தண்டு ஒருக்கா அசைந்தோய்ந்தும்
நிற்கிறது அந்த நெடு விருட்சம்!
நேற்று வரை.....
அற்புத நிழல்தந்து,
அன்பு தந்து..... பல உயிரை
காத்ததற்கு; தனைக்காக்க கடைசிமுறை முயல்கிறது!
இலைகள் கிழிந்தாலும்,
கிளைகள் ஓடிந்தாலும்,
விழுது தகர்ந்தாலும், வேர்களிலே 'உயிரை'
காத்துத் தவித்துளது!
காலமே....! இவ்வேர்களினை
பார்த்துக்கொள்; அவற்றைப் பத்திரப்படுத்து; புயல்
ஓய்மீண்டும் தானாய் உயிர்க்குமது!
ஊரின்....
கால விருட்சமாக கருணைதந்து அருள்கரந்த
தேவமரம் சிறுபுயலால்
சிதறி வேகக் கூடாது!

௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭ ௭